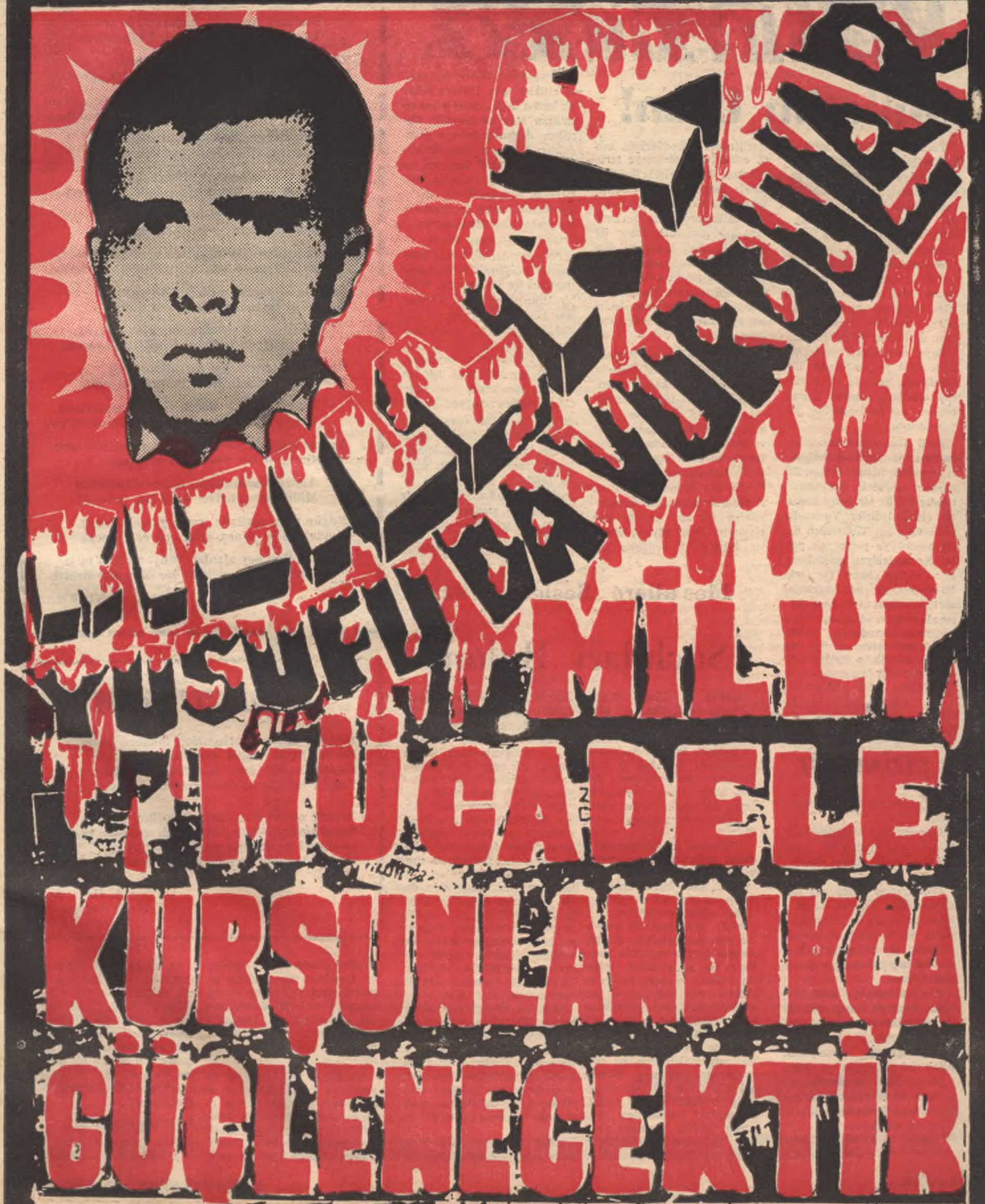

Yeniden • • MiLLî

MUCADELE

Milletim Uyan!

Türk milleti kadar hücumu, haksızlığa uğramış toplum yoktur. Dünya Türklüğünün yeğane müstakil kalesi mukaddes vatanımızda dahi, din ve millet düşmanları Müslüman Türk birliğini bozmak için çalışmaktadırlar.

Beynelmül yahudiliğin komitelerindeki materyalist sol basına ve yayın organları bergün, yüce dinimize, şerefli milletimize, mukaddes vatanımıza, şanlı tarihimize iğrenç kızıl saldırılarını akmakta, kardeşlerimizi nefak yaratmaktadır. Komünistler, Moskova ve Pekinden aldıkları emirlere uyarak beşinci kol faaliyetlerine hız vermişlerdir.

Eseli düşmanlarımızdan Yunanlılar, Megalo İdea hülyaları kurarken; moskof masası Ermeniler, doğudaki toprakları mızdan büyük bir parça koparmaya niyetindedirler. Yunanlıların iddiası şu: Türklerden önce Anadolu'ya yerleşerek parlak bir medeniyet yarattıklarını ve barbar (haşa) Türklerin bu medeniyeti yok ettiklerini söylüyor, dolayısıyla Anadolu muza hakları olduğunu ileri sürüyorlar. Anadolu'ya hakim olduğumuz zaman onların medeniyetini tahrip ettiğimiz iddiası yanlışır.

Gaflet veya ihanet

DAİMA SİZİNLEYİZ

Sayın mücadeleci ağabeylerim,

Yeniden Milli Mücadele mecazını çıktığından bu yana istek ve sevekle takip etmek teyiz.

Göstermekte olduğunuz faaliyetlerinizin bizi çok duygulandırmaktadır. Bu çalışmalara biz de kendi açımızdan, milliyetçi öğrenciler yetiştirecek katkıda bulunmaya gayret gösteriyoruz.

Allah'ın izniyle, mücadeleimizde başarıya ulaşip, elbirliği ile memleketimizi daha iyi şartlar içinde refah ve huzura kavuşturacağımıza inanıyoruz. Allah daima çalışan ve doğru yolda olanlarla beraberdir, bu düstura dayanarak mücadeleimizde başarılı olmamızı dileriz.

Daima sizinleyiz.
İki milliyetçi bayan öğretmen
AFYON

içerisindeki idarecilerimiz, kendi esirlerimizi çürümeye terk ederken, bu eserleri ihya etmekle meşguldürler. Şurası saklanamaz bir gerçektir ki onlar, Balkanlardaki medeniyetimizi kahrolası haşa ruhu ile yoketmiş, şanlı hilalimizi söndürmeye; Balkanlarda bilhassa Batı Trakya'daki müslüman Türklüğü haşin karanlığına gömmeye çalışmışlardır. İstanbul Patrikhanesi de aynı hülyaya içindedir.

Gelelim Ermenilere: Ermeniler kendilerini Büyük Ermenistan hülyasına o kadar kapılır maslardır ki bu fikirlerinin güruk olduğunu akıllarına bile getirmezler. Bir kere; Ermeni ve Ermenistan bir kavim veya bir devlet ismi değil, Anadolu ve Balkan gibi bir coğrafi terimdir. Sırf Ermeni sözünü ileri sürerek Ermeniler vatanımızdan bir karış toprak bile alamazlar. Bunu böylece bilsinler. İkincisi: Ermenilerin Avrupa ve Amerika'da propaganda ettikleri gibi Türkler zalim bir kavim değil, ancak zalim ve ahlaksız olan kendileridir. Camilere deldurup havaya açardukları, kılıçla doğradıkları tarifi bile tüyleri ürperten işkence yaptıkları, vahşice sırtlarından süngüledikleri dedelerimizden, kadın ve çocuklardan bahsetmek istemiyorlar.

Müslüman Türk Milleti... Bir zamanlar üç kutaya hükmettin. Müslümanları korudun. Haçlıları tir tir titrettin. Ufak bir kıpırdanışın haş Avrupa'sını gümbür gümbürdetirdi. Haklıları korudun, haksızlara baş eğdirdin. Ne yazık ki beynelmül yahudilik ve beynelmül leli hristiyanlık seni içinden kabesge hangerledi ve yıktı. Cihan imparatorluğundan elinde çok küçük bir parça kaldı. Fakat ümidini yitirme. Allah senden ve bütün müslümanlardan yanadır. İslamın umudunu sendedir. Bir an önce toparlan ve senden şefkatli bir el bekleyen mazlumlara göz yaşını sil, ızdırabını dindir.

(İsmi Mahfuz)

Mesullere Sesleniyoruz:

Suçluları Bulun

Aslında bu vakayı «hazine» tabiriyle vasıflandırmak gerekir. Zira «hazine» tabirinin de kendisine has özelliği vardır ve insanlık için söz konusu olan madde ve mânâ ile ilgili hadiseler için kullanılır. Ancak, bizim Osmanlı terbiyemiz başka bir vasıflandırma tabiri kullanmamıza müsaade etmedi.

Muhterem okuyucularımız, neden bahsetmek istediğimizi keşfettikleri tabiidir.

Evet.. Koca kültür abidesini de, gayet mahirce ve maharetle bir enkaza çevirdiler.

Türk Milletinin 23 senede meydana getirebildiği «Kültür Sarayı» dediler ve bunda hicab duymadan ısrar ettiler. Milleti nezdiliği ve derin inancı ve kültüre karşı olan sevgisi, hürmeti hiç akıllarına gelmedi elbette. Çünkü her zaman olduğu gibi, kültür sarayının inşasında da malûm çehreli mesuller, aziz milletimizin bu ulvi hasletlerini istismar ederek, o kültür devini 23 sene sürükleyip durdular. Çünkü millet, o mesulleri kendisinden biliyordu. Vaktaki.. perdeler yırtmaya ve malûm çehreler görünmeye başladı. Çaresiz, bittir ve

kültür devini meydana getirdi dediler. Gerçekten de böyle idi. Fakat heyhat!.. Gördükçe göğsümüzün kabardığı, baktıkça iftihar ettiğimiz koca Kültür Sarayı, göz açıp kapayıncaya kadar, hakmaya cesaret edemeyeceğimiz bir şekle girdi.

Bu nasıl oldu? İnsan aklına düşünebileceği veya düşünebildiği her türlü felakete karşı, bütün tedbirlerin eksiksiz ve mükemmel olarak alınmış olduğunu söyledikleri Kültür Sarayımız, nasıl oldu da, bir anda uçup gitti elimizden? İnanırsanız, düşünelim. Çelik yangın perdelinden yağmur yağdırma sistemine kadar, en modern cihazlarla teçhiz edilmiş veya edileceği bize söylenen kültür abidemiz nasıl oldu da hemen yanıp kül oldu?

Bataklık Beyoğlunun köhne binalarında çıkan yangınlarda bile, batakhanelerden bir tane si dahi yanmadan yangına önüne geçilebilirken, en modern tedbir sistemleriyle donatılan veya donatılmış olduğu bize söylenen Kültür Sarayı, nasıl olur da bir anda yanar kül olur?

Kültür Sarayı hâdisesi meydana geldiği bir hafta olmasına

HEDEF

Gidiyoruz ileri, karanlık gerilerde, Yolumuz bize açık, istikbal var ilerde,

Milli Cepheyi kurup, olacağız bir bütün, Kurtuluşu yakındır, esir, Müslüman - Türkün.

Büyük bir kalabalık, asırlık düşmanlara, Hazırlanıyor şimdi, âdil hesap sormağa.

İlimi sağ olacaktır, mücadelede rehber, Yürüyeğim yanyana, hep olalım seferber.

Zafer Hakkındır, bunu ispatlar mazi, Hak yolda savaşımdan, Allah olsun bin razı.

Kapitalizm, komünizm, silinecek cihandan, Milleti kurtaracak, birçok asil kumandan.

Köhnemiş emperyalizm, yıkılacak inanın, Kesilecek soluğu Millet düşmanlarının.

Gayri milli siyaset, Milliye dönüşecek, Gayri Milli sermaye, yerinde yel esecek.

Ağır sanayi kurup, ordumuz güçlenecek. Milletimiz şahlanıp, zora göğüs gerecek.

Sağın bayraktarlığı, tek arzu askerlerde, Mehter marşı çalacak, milletim zaferlerde.

Gafletle hiyanetle, getirilen bu kültür, Kaldırılıp yerine gelececek milli kültür.

Milli servet sefadan, himaye edilecek. Her bölgede milli bir fabrika yükselecek.

İthalat ve ihracat, hemen millileşecek, Hile, yalan, aldatı, hak yumruğu yiyecek.

Ülkem mamur olacak virane kalmayacak, Kırgınlıklar kalkacak, kimse bölünmeyecek.

Namus can mal korkusu, kalmayacak ülkemde. Milletimin inancı, yeşerecek her yerde.

Ağıtlar durdurulup, gözler silinecektir, Milli değere nefret değil haz gelecektir.

Bugün rüya görünen, yarın gerçek olacak. Kurtuluş için güneş, artık çok er doğacak.

Defolun hey ajanlar, geliyoruz hep biriz. Kurtuluşun azmımız, bir ölür bin diriliriz.

Mustafa KANDIRMA / Öğretmen

SOLCU KİM?

Haddimi bilmez, varlığından bihaber konuşur, Nerede boykot, işgal oraya koşuşur, Köpeğe benzeyen, hem Marxisttir, hem Maoçu. Kimdir bu bilir misiniz? Solcudur solcu.

Nerede olursa olsun hemen seçilir, Kıyafetinden bilinir, saç sakalı uzun bir keçidir. Devrimci maskesiyle gezinir, bozguncu Kimdir bu bilir misiniz? Solcudur solcu.

A. Murat K. Ankara

rağmen, henüz bizlere doymamışti de kanun ve nizamla olanca, inandırıcı bir açıklama yapılmış değildir. Sebep olarak, sadece, mevzili bir elektrik konutunda gösterilmiş ve gösterilmek istenmektedir. Millet olarak biz buna chadi canım sende diyoruz.

Mesullere sesleniyor ve diyoruz ki, Fatihin torunları olan bizler, geçmişte olduğu gibi, halde de âciz değiliz, istikbalde de olmayacağız. Ancak saygılı ve sabırlıyız. Esasen, Türkiye Milliyetçi Esnaf Teşkilatı Genel Sekreteri.

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 1 — SAYI: 46

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOGU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaas

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATİ: 150 KURUS

VAZİFEYE DAVET

Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda bir millet evladı daha vuruldu. Yaralı Yusuf Olgun kıl payı ile ölümün eşiğinden döndü. Allahın lütfu onu millete bağışladı. Pusuya düşürüldüğü yatakhane koridorunda, Allah'ın takdirine bakınız ki, suikastçilerden biri öldü. Yusuf ölümünden kurtuldu.

Ancak, Çapa hâdiselerinin bu görünen yüzünün arkasında sırttan iğrenç manayı görmek asıl vazifemiz olmalıdır. Çapa hâdiseleri nedir? Çapa hâdiseleri, komünizmin bütün tarihi boyunca görülen, üniversiteleri ihtilâl merkezi haline getirme taktığının kanlı belirtilerinden birisidir. Zira komünizm, bir memleketi istilâdan önce, o memlekette çekirdeğini üniversite öğrencilerinin teşkil ettiği bir komünist partisi kurar. Ve ilk olarak gençlik zümresini eline geçirmeye çalışır. Bu dünyanın her yerinde böyle olduğu gibi, Türkiye de böyledir. 1944 lenden sonra. Kızıl hain Mihri Bellin'in kurucuları arasında bulunduğu Gençlik teşkilâtı ve gençlik arasında yapılan tahriklerin mânâsı açıktır. Aynı hal 1962 den sonra yeniden görülmüş. T.M.T.F. Kızılar tarafından ele geçirilerek üniversite gençliğini tesir altına alma denemelerine girilmişti. T.M.T.F. nin ellerinden çıkmasından sonra, F.K.F. nin kuruluşu ve gelişen öğrenci hareketleri görünüşlü kızıl tahrikler, ilk hedef olarak gençliği tesir altına almayı plânlıyordu.

Bu plânın kendileri bakımından verimli olduğunda şüphe yoktur. Sosyalizm, Komünizm kelimelerinin bile kuşku ve tedirginlik meydana getirdiği günleri, geride kalmıştır. Bugün kızıl zehrin uyuşturduğu alçaklar, «bi zim Rusya'da şöyle olur,» diyecek kadar vatanlarına, milletlerine ve tarihlerine düşman hale getirilebilmişlerdir. Komünizm işe önce üniversiteden başlamış, üniversiteden kandırdığı, tesir altına aldığı bir silâhlı azınlıkla, ekseriyeti korkutmuş ve milliyetçileri tasfiye etmiştir. Böylece üniversiteye giren ve yerleşen komünizm, kandırdığı gençleri fabrikalara ve tarlalara göndererek üniversitelerde meydana gelen kanlı hâdiseleri, kavgaları; bütün vatan sathına yaymayı plânlamaktadır. Üniversitelerde başlayan bu kanlı kavga kıvılcımı, yurdu bir müddet sonra saracaktır.

Bugün «talebeler gene birbirine giriyor» diye soran gafil, «bu talebe kavgalarından bıktık» diyen polis, mazlum ve silâhsız şikâyetçi öğrencilere «hep sizinle mi uğraşacağız» diyen Vali, kaygusuzca başını sallayan savcı, kendini yarın korkunç bir kavga ortamında bulacaktır.

1968 den beri üniversite işgâlleri, boykotlar ile talebe hareketlerine sahiplenilen komünistler Amerikan 6. filosunu protesto, üniversiteye saldırı (!) düzenleyen faşistleri (!) protesto, öldürülen devrimbaz arkadaşları filânın leşini kaldırma gibi, vesilelerle sokağın da sahibi olduklarını söylemek. Ve halkı bu taşkın heyecan seline çekmek arzularını ortaya koydular.

Bu hiyanetler karşısında Türk milleti nasıl tepki gösterdi? Halk ve milliyetçi öğrenciler komünist silâhlı zorbaları karşısına kahramanca çıktılar. Zafer hülyalarıyla sarhoş hale gelen komünistler, halkın gücü ve imanı karşısında köpekler gibi kaçtılar. Ancak sinen komünistler, devleti kemiren ve servetimizi sömüren, yahudi, rum, ermeni ajanları ve bütün kozmopolit bürokrasi tarafından korundu, güçlendirildi. Millet en temiz ve imanlı fertleri hapisane köşelerine atıldı. Tavşana kaç, taziya tut diyen mason uşakları kızıl köpekleri himaye ede ede küstahlaştırdılar. Üniversite işgali normaldir diyen zavallılar, işgal ve boykot aynı şeydir diyen bunak politikacılar, üniversiteyi bir ciftlik gibi üç silâhlı ermeni piçine ve Barzani uşağına teslim eden tedbir almayan, mason zehri ile afyonlanmış olan sözde

ve sahte üç bezirgan profesör, hâdiselere çanak tuttu. Adliye sızmış mason veya komünist bazı savcılar; polis utancından yakalama mecburiyetini duyduğu kızıl köpekleri, göz açıp yumuncaya kadar tahliye ettiler. Adliyenin camları kırılır, Adliyenin haysiyetine tecavüz edilirken ses çıkarmayan, mahkeme salonunda haklarında mahkumiyet kararı verecek hakimi küfürler, tehditler ve naralarla sabotaje çalışan solcuların köpekçe hareketleri karşısında susanlar; milliyetçi gençliğin Adliye binasına bayrak asılma isteğini küstahça reddettiler.

Üniversitede kızıl saldırganlar hücum edince, bir milliyetçi öğrenci için iki yol vardı. Ya hayatının korunmasını, üniversite rektöründen, ya da validen istemek. Yahut bizzat hayatını korumak. Bu öğrenciye ne rektör yardım elini uzatır, ne de vali doğru dürüst bir şey söylemez. Rektör polis çağırırsa, kızıl köpekler ulur. Yahudi basını kudurganca saldırır. (İ.Ü. Fen Fakültesinde Dekanın yaptığı gibi). Solcuları besleyen, solcuları istismar ederek Dekan, ya da Rektör olmayı düşünen fırsatçı lar hücumu geçer, Rektör bu durumda milliyetçilere yalan söyler. Polis çağırdım der. Sizinle ilgilenmeyeceğim, der Talebe Fakülteye gider. Kapıda narsuz, yüzüz, silâhlı, parkeli, Kastro piçlerinin, Lenin uşaklarının hücumuna uğrar. Ya işkenceye götürülür. Ya hakaret edilir, ya da kurşunlanır. Polis bir türlü gelmek bilmez. Polisimiz de komünist militanlarından epey ürkmüş olmalı ki, hâdiseden ancak yarım saat sonra gelir. Zorlukla bir kaç arama yapılır. Buluna buluna iki odun, kime ait olmadığı bilinmeyen bir tabanca ve birkaç kurşun koğani bulunur. Böylece işleri Bakanı ve vali, heyecanlanan halk kitlelerine, lisanı hal ile biz vazifemizi yapıyoruz demek isterler. Tedbir alıyoruz derler. Tedbir alındı derler. Fakat bay tedbir, bir türlü gelmez.

Kurşunlanan öğrenciler şikâyet için dekanın giderler, dekan valiyi gösterir Valiye başvururlar, o da rektörü işaret eder Fakülteler de okullarda, güpegündüz yaralanan ve öldürülen öğrencilerin arkadaşları Türkiye'de şikâyet edecek, dertlerini dinleyip merhem olacak bir makam bulamazlar. Ve radyolardan kozmopolit politikacının sesi duyulur. «Efendim sağ-sol çatışmaları.. öğrenciler silâhlı saldırılardan vazgeçmeli v.s.»

Gerçeğin bu derece iğrenç bir tahrifi olmaz. Sanki sağ, tıpkı sol gibi bir kızıl merkez, beyin ve midesinde yakaladığı bir avuç serserinin hareketidir (!) Sanki sağ, tıpkı sol gibi halkın desteğinden mahrum bir azınlık hareketidir (!) Sanki sağ, tıpkı sol gibi, millî olan ne varsa onu yerle bir etmeye yönelmiş bir ihtilâl hareketidir. (!) Böylece demek istenir ki, siz, bu solcu - ve sağcı müfritlerin çarpışmasını mühimsemeyin. Ne yapalım bu aşırı uçlar, keskin sirkenin küpüne verdiği zarar gibi, kendilerine zarar veriyor. Hükümetin, iktidarın ciddiyetle üzerinde duracağı meseleler değildir, denmek istenir.

Gerçek ise, Türkiye'nin kudurganca bir saldırı altında olduğudur. Yahudi, mason, komünist ve kozmopolit işbirliğinin tezgâhladığı, göz yumduğu ve gittikçe büyüyen bir kızıl fe lâketin, var olduğudur. Vatanın tehlikede bulunduğu, ya kızıl peyk olarak köleşmek, ya da tam manasıyla millî hayata dönerek kurutulmak meselesi ile karşı karşıya olduğumuzdur. Ve insan olanın, zerre mesuliyet taşıyanın, bu hain tecavüze karşı, bizzat milletin yanında yer almasının gerektiğidir.

(Devamı 14. Sayıfede)

Yeniden Milli Mücadele

İşte Çapa'da komünist kurşunlarına temiz göğsünü sıper eden kahraman Yusuf

Milliyetçilerin otağı Çapa yüksek Öğretmen Okulu bir komünist tecavüzüne daha maruz kaldı. Anadolu'nun bağrından koşup gelen, kalpleri vatan, millet aşkı için çarpan gençler, Çapa'da bir türlü komünistlere yem olmuyordu. Bu durum bütün sol teşkilatları telaşa sürüklüyor, çeşitli planlar ortaya atılıyordu. Türkiye'de Rusya'nın 5. kol faaliyetini yapan TİP, TÖS, DİSK, ve DEV-GENÇ kongrelerinde Çapa meselesi gündeme alınıyor, mutlaka çözüm bulunması gerektiği konuşuluyordu.

KOMÜNİSTLERE VERİLEN TALİMAT.

Nihayet Çapa'lı komünistlere Dev-Genç'ten kesin talimat verilmişti! Çapa'dan bir kaç milliyetçinin ölümlü olması ve bu arada suçu yine milliyetçilere yükleyebilmek için kendi arkadaşlarından da uygun gördükleri birisinin yaralanması veya öldürülmesi. Komünistler bu emri yerine getirmek için teşebbüse geçtiler. Daha bir ay izninden yeni dönmüş, Çapa'lı arkadaşlarının pek çoğuyla bayramlaşmamış Yusuf Olgun'u pijamalı olarak yakaladılar. Saat gecenin 23'ünde. Herkesin uykuya yattığı bir zamanda yatakhane'nin sessiz koridorunda temizliğini yapmış, uyumak için kendi odasına giden fedakâr bir millet evladını birkaç eşkiya bozuntusu yakaladı. Ellerini tabancalı, bıçaklı ve sopalı olan bu caniler önce Yusuf'u tartaklayarak kendi yatakhanelerine götürmek istediler. Ankara'da Dursun Önkuzu'ya yaptıkları işkenceyi tatbik edip, aynı usulle öldüreceklerdi. Nasıl olsa basın, ve radyo kendi propagandalarını yapıyordu. Aynı şekilde hadiseyi «ne sebepten öldüğü belli olmayan birisi» diye bahsettirip örtbas edeceklerdi.

MİLLİ MÜCADELE KURŞUNLANDIKÇA GÜÇLENECEKTİR

HADİSE NASIL CEREYAN ETTİ?

5 Aralık 1970 Cuma günü geç saatlere kadar uyumayan komünistler, silâhlarını hazırlamışlar, tetikte bekliyorlardı. Her an bir milliyetçi yi yalnız bulup yapacakları âdice hareketin planları hazırlanmış, o anı gözliyorlardı. Ve bekledikleri fırsat ele geçmişti. Okulun bütün talebeleri yatmış, her tarafta sükût ve sessizlik hâkimdi. İşte tam bu sırada pijamalarını giymiş, yatmak üzere tuvaletten kendi odasına gitmekte olan Yusuf Olgun bunlar için aradıkları fırsatı verdi. Yatakhane'nin dar koridorunda, sanki dağ başında yankesicilerin hücumuna maruz kalmış gibi etrafının sarıldığını gördü. Bir anda Yusuf'un başına, sırtına sopalar, tabanca kabzaları, tekme ve yumruklar iniyordu. Bu darbelerden kendisini kurtarmak isteyen Yusuf yattığı odanın kapısına doğru koştu. Fakat nafile.. Odasının kapısı tutulmuştu. Girmesine imkân yoktu. Kurtuluşu merdivenlerden aşağıya inerek kaçmakta gördü. Gözü dönmüş kızılalar buna da müsaade etmediler. Ellerli silâhlı olan Ali Uzun, Safa Tarhan, Münip Coşkun, Ali Kırmızıççek, Mehmet Bekâr, Osman Kabalcı ve Mustafa Öztürk isimli ne idâğı belirsiz hapishane kaçkınları derhal silâhlarını ateşleyip Yusuf'u yere serdiler. Kaçmaya hazır vaziyette bekleyen diğer solcular, derhâl yatakhanelerinin kapılarını açarak çıkmaya hazırlandılar. Ama ne var ki, Ali Uzun, Safa Tarhan ve Münip Coşkun'un tabancalarından çıkan kurşunlar yalnız Yusuf'u vurmakla kalmayıp, kendi arkadaşları olan Hüseyin Aslantaş'ın da beynine isabet etti. Zaten kendilerinin isteği de buydu. Artık hadisenin suçunu milliyetçi talebelerin üstüne yükleyiverirlerdi.

Bir taraftan eşkiyalar adam vururken, bunların arkadaşları kendilerinin rahatça kaçabilme için okulun arabasını hazırlamakla meşguldüler. Şoförü tabanca tehdidiyle direksiyonun başına geçirip kapıyı kırarak kaçırıldılar Kendi vurdukları arkadaşlarını da arabaya alarak güya hastahaneye götüreceklerdi. Fakat beyninden kurşun yiyen Hüseyin Aslantaş'ın durumu çok ağırdı.

Bunlar için, kendilerine Dev-Genç'ten verilen talimat gereğince en uygun hareket arkadaşlarının ölümünü çabuklaştırmak olmuştur. Daha hastahaneye gitmeden yaralı arkadaşlarının daha fazla kan kaybetmesi için solcuların kontrolünde bulunan bütün yurtlar dolaşmış, bunlara herhangi bir baskın ihtimali söylenmiştir.

CUMHURİYET GAZETESİ BASKIYI GECİKTİRİYOR.

Üniversite talebesini temsil etmekten çok uzak olan bu eli silâhlı caniler, okulun şoförünü de tehdit ederek, yanlarında hâlâ kan kaybeden kendi arkadaşları Hüseyin Aslantaş olduğu halde, malûm şikirdi Cumhuriyet Gazetesini ziyaret

Ve işte Yusuf'u kahpece kurşunlayan Moskof uşakları

ediyorlar. Kendilerini dört gözle bekleyen Cumhuriyet Gazetesi, daha önceden Çapa hadisesini yazmak için ayırdığı yeri dolduracak ve hadiseyi milliyetçilere yükleyecek şekilde taktim ederek, bir komünist komplosuna ortak oluyor. «Ben Rusya'nın ajanıyım» diyen komünistleri «Devrimci» diye lanse ediyor. Komünistler daha önceden hazırlanmış ifadeleri hadiseye uygunluğunu düşünmeden aynen anlatıyorlar. Bu arada Çapa'daki milliyetçilerin kendilerince ileri gelenlerinden bazılarının isimlerinin hiç çekinmeden söylüyorlar. Düşünmüyorlar ki, bu adamların bir kısmı memleketlerinde, bir kısmı ise okulun diğer binasındaki yatakhane yatmaktadırlar.

Solcuların diğer bir hoparlörü olan bir Yahudi dönmesinin çıkardığı Milliyet Gazetesi, bir kere daha millete olan düşmanlığını gizlemeye rek iftiralar kusuyor. Eline geçirdiği düzmece bir krokiyi, hadiseyi açıklamak üzere baş sütunlarda neşrediyor. Komünistlerin daha önceden yatakhane plânına uyduarak çizdiği krokiyi gören her hissi selim sahibi kişi gülmektedir. Krokiye gösterildiğine göre, kasığından kurşun girip bağırsakları 13 yerinden delinen bir kimse'nin 25 basamaklı merdiveni koşarak çıkıp ondan sonra da 30 m. mesafeyi koşarak kat ettiği gösteriliyor. Bu ise solcuların ifadelerinin ne kadar yalan, iftiracı ve bir komployu kapamak için söylediğini açığa çıkarmaktadır. Cumhuriyet ve Milliyet adlı malûm borular da bir şey yapmış olmak ve güya adliye üzerinde tesir etmek için kroki, resim v.s. neşrederek komünist hamisi olduklarını göstermektedirler.

Çapa'daki son hadisede bundan tam bir se ne önce, Yıldız Devlet Mimar Mühendislik Akademisinde meydana gelen ve komünistlerin kendi arkadaşlarından Mehmet Büyüksevinçli öldürmelerine neticelenen hadisede, gayri millî basının oynadığı oyun tekrarlanmak istendi. Komünistlerin iftiraları ve yahudi güdümlü gayri millî basının hoparlörlüğü neticesinde Yavuz Aslan Argun katil olarak gösterilmişti. Bunu İçişleri Bakanı kürsülerden verdiği demeçlerle tasdik etme gayreti içine düştü. Ve soruşturma makamları aynı emre tabî olarak Yavuz Argun'u tevkif ettiler. Ve hâlâ mahkeme huzuruna çıkarılmadan hapishane köşelerinde çile doldurtturulmaktadır.

İşte aynı oyun Çapa'lı milliyetçilere oynanmak istendi. Komünistler kendi arkadaşlarını ve Yusuf'u kahpece vurarak, sonra da suçu milliyetçilere yüklemek için bütün gayretlerini sarfettiler. Fakat mızrak çuvala sığmadı. Komünistlere yataklık yapan, Milliyet ve Cumhuriyet gazeteleri birbirlerini nakzeden uaberlerle yalan ve iftiranın içine gömülüp kaldılar. Komünistlerin ifadeleri birbirini tekdiz ediyordu. Böylece bir komplo geri tepti ve her zaman da tepecektir. Millete düşmanlık edenler her zaman kendi kazdıkları

kuyulara kendileri tepetaklak düşecektir.

Eyyamcılığı meslek edinen bir sürü serseri güruhu tarafından kurulan, hangi fikri savundukları kendileri de bilmeyen Sosyal Demokrasi Dernekleri de hadiseyi kargaların bile güldüğü tarzda açıklamıştır. Olayları Mücadele Birliği üyelerinin çıkardığını söylemekte ve «Bu birliğin fahri başkanı Vali Vefa Poyraz, bu görevinden istifa etmelidir.» demektedirler.

Daha Mücadele Birliğini tanımayan bu eyyamcı güruhu, ne söylediğini kendileri de bilmemektedirler. Sadece bizde varız, diyebilmek için mantar gibi hadiselerden sonra ortaya çıkıyorlar. Onun için bunlar hakkında daha fazla söz söylemeye lüzum görmüyoruz.

HADİSENİN KOMPLO OLDUĞU DELİLLERİYLE ORTADADIR.

Dev-Genç'in devamlı tahrik ettiği solcular, okulda fikri hakimiyetlerini tamamen kaybetmişlerdir. Milletin sağlam temellere dayanan, doğru bir metodla yürüten, üstün bir stratejiye sahip olan kültürel mücadelesi karşısında perişan oluyorlardı. Bir taraftan kendi teşkilâtlarının tahrikleri, diğer taraftan milletin ideolojisini konuşan millet evlâdları karşısında şaşkına dönen solcular, okulu terketmenin en uygun yol olduğunu kabul ettiler. Onlar için dışarıda kalmanın bir zorluğu yoktu. Çünkü ağa babaları olan mason biraderleri ve yahudi şefleri ev, yurt, yiyecek ve yataklarını hazırlamışlardı.

Hadise patlak vermeden 2-3 saat önce bavyullarına eşyalarını dolduran komünistler, okulu boşalttılar. Okul müdür muavini tarafından tesbit edilen bu hareketin mânâsı, sonradan anlaşılmuştur. Ta geç vakitlere kadar, yatakhane de giyinmiş, kaçmaya hazır vaziyette bekleyen komünistlerin durumu, hadiseyi izahta kâfidir. Hadise anından hemen sonra komünistlerin yatakhanelerindeki eşya dolaplarının tamamen boşaltılmış olduğu, hiçbir tanesinin dahi pijamalı vaziyette bulunmayıp, giyinik olarak beklemeleri, daha önceden hazırlanmış krokiler ve ifadeler gecenin geç vakitlerine kadar baskılarını hususen bekletip Çapa hadiselerine yer ayıran gazetelerin mevcut oluşu hadisenin geniş çapta bir komplo olduğunu her yönüyle ve bütün çıplaklığıyla açığa çıkarmıştır.

ÇAĞA HADİSELERİNİN İÇYÜZÜNÜ ANLAMAK İÇİN BAZI HUSUSLAR BİLİNMELİDİR.

Çapa'da meydana gelen bu, ne ilk, ne de son hadisedir. Şimdiye kadar olan komünist tecavüzlerini kısaca gözden geçirelim. Zira adliye makamlarının, Millî Eğitim Bakanlığının ve İçişleri Bakanlığının alacağı kararların hangi açıdan olduğu bütün millet tarafından tahlil edilebilsin.

Çapa'da fikri tesirlerini tamamen kaybeden komünistler, yeni oyunlar denediler. Bu komü-

nistlerin her yerde tatbik ettiği terör hareketidir. Anadolu'dan milletin imanına sımsıkı bağlı olarak gelen gençler, derhal millî mücadeleyi kabullenip, yahudi uşağı komünistlere göz açtırmıyordu. Türkiye'deki ve bütün dünyadaki sosyalizm diye bar bar bağırarak, sahte bağımsızlık nazarları atan, komünizm hesabına Amerikan aleyhtarları sahte protestolar yapanların beynelmilel yahudiliğin mağası olduğu bütün vesikalarıyla anlatıldı. Ve sosyalist geçinen komünistler fikir mücadelesini kaybettiler. Fikri hakimiyet ve tesirleri kaybolunca, derhal silâha sarıldılar. Aynı fikirlerin Üniversitelerde de kısa zamanda yayılıp, kendilerinin papuçlarının dama atılacağından korkuyorlardı.

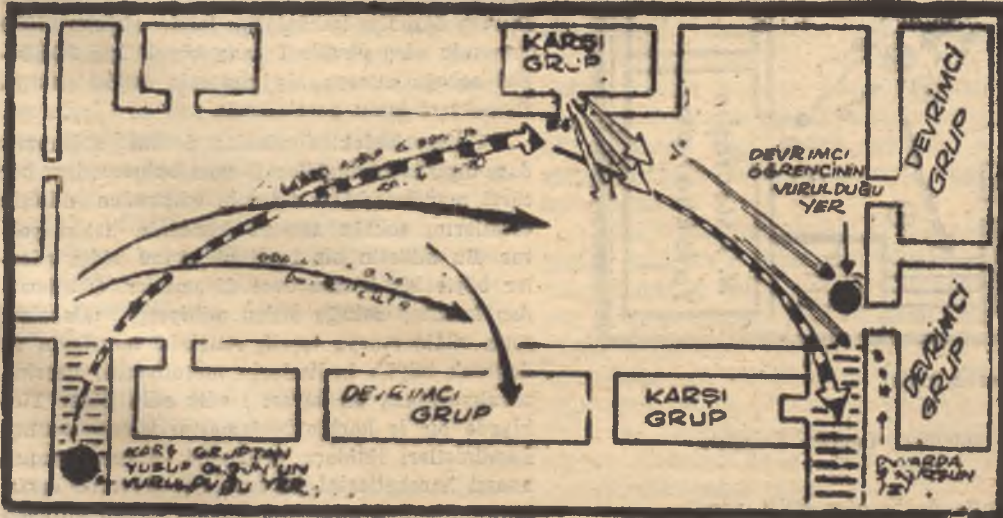
Bu sebeptendir ki, Çapa'daki sağcı düşüncenin üniversitelere girmesine mani olunmalıydı. Bunun için de en kestirme ve kısa yol Yüksek Öğretmen Okullarının kapatılmasıydı.

Baştafta da mesleklerini belirttiğimiz malûm teşkilâtlar kararlar alıyorlardı: «Ya Yüksek Öğretmen Okulları kapatılmalıdır veya solun hakimiyetine girmelidir.» İşte Çapa komünistleri harekete geçiren karar budur. Bu düşünce TMGT ve Dev-Genç'in son hadiselerle ilgili yayınladığı bildiride tekrar ele alınmıştır. Ve aynen şöyle denmektedir: «Seriat özlüklerinin kontrolü altında olan okul boşaltılarak şerik üniversiteye dahil edilmelidir. Komünistlerin «seriatçılık, «gerici» tabirlerini kimlere söyledikleri malûmdur. Bunu burada açıklamaya lüzum yoktur. Zira Lenin «komünist olmayan herkes gerici» der.

ÇAĞA'DA KOMÜNİST TECAVÜZÜ BAŞLIYOR

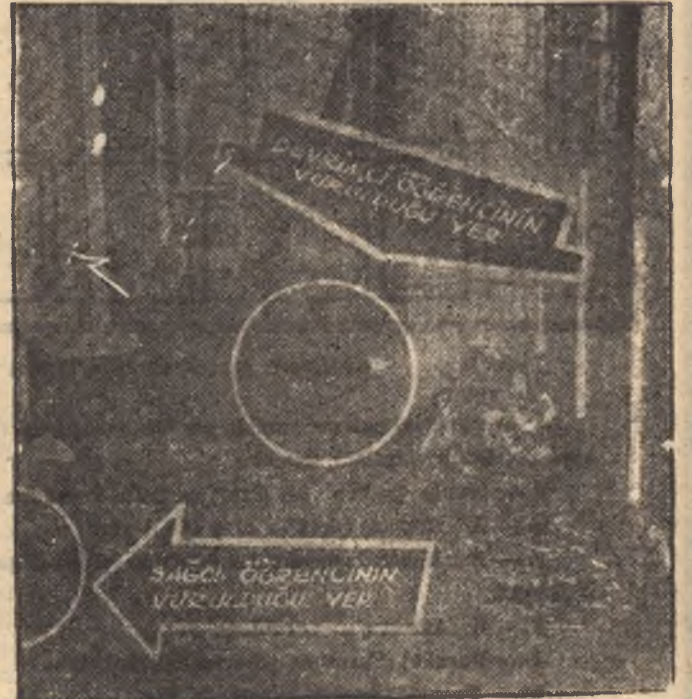
Çapa'da ilk komünist tecavüzü 12 Nisan 1969 tarihinde başladı. Okulun önünde yine sosyal, bıçaklı ve tabancalı militanlar, çevirdikleri beş altı sağcı genç'i muhtelif yerlerinden yaralayıp kaçırdılar. Yine okulu terk ettiler. Belirli bir müddet dışarda kaldıktan sonra tekrar geldiler. Tahrik hareketleri aralıksız devam ediyordu. Milletin mücadelesinin hayatının gayesi bilen gençler, onların bu tahriklerine sabırla mukavemet ettiler. Fakat komünizm'in mücadele metodu bunların harekete geçmelerini, anarşiyi sürdürmelerini emrediyordu. Nihayet 2 Aralık 1969 ikinci bir komünist tecavüzü daha. Yine silâhlar patlıyor, hunharcı bıçaklar vuruluyor, dinamitler atılıyor. Yine milliyetçi talebeler bir iki yaralı ile hadiseyi Allah'a lütfu sayesinde fazla ziyat vermeden atlıyorlardı. Komünistler ise gene okulu terk ediyorlardı.

Okulun kapatılması için çeşitli makamlara müracaat ediliyor. Netice alınamayınca tekrar okula gelmek mecburiyeti hasıl oluyordu. Milletin parasıyla tahsil hayatını devam ettiren, plâs mide lerini şişiren hainler hâlâ milletin millî değerlerine hakaret edip, millî serveti tahrip etmekte geri kalmıyorlardı. Çapa'lı militanlar artık

(Milliyet'ten alınmıştır)

Yukarıda iki solcu gazetenin Çapa hadiseleriyle ilgili olarak neşrettikleri kroki ve resim görülmüyor. Her ikisi de devrimci maskeli komünistlerin ifadesine göre neşredilmiş. Fakat bu iki sahtekar oturup anlayamamış ot-mahılar ki, iki resim birbirini nakzediyor. Birisinde Yusuf aşağıda vurulmuş olarak gösteriliyor, diğerinde ise Hüseyin Aslantaşın yanında vurulmuş gösteriliyor. Size bir tavsiyemiz var. Bundan sonra plânladıktan ve iyice düşündükten sonra sahtekarlık yapın.

(Cumhuriyet'ten alınmıştır)

sadece kendi kuvvetleriyle yapacakları baskınların netice vermeyeceğini anlamışlardı. 16 Mart 1970 tarihinde bütün iğrenç niyetlerini açığa döktüler İstanbul Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi ve Orta Doğu Teknik Üniversitesinden hususen yetiştirilmiş komünist militanlar 150—200 kişilik bir grupla gece baskın yaptılar. Niyetleri; okuldaki bütün sağcıları imha edip sonra da okulu kapatılmasını temin etmektir. Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. Okulun üst koridorlarında bütün silâhlarını boşaltan, dinamitlerini patlatan militanlar sadece camları kırıp, okul müdürünü dövüp köpekler gibi uluyarak kaçtılar. Daha sonra fakültelere üslenerek sağcıları derslere almadılar.

6 Nisan'da rektörle konuşmaya giden sağcı talebeler rektörün de ihanetine kurban giderek yine kurşunlandılar. Beş kişi muhtelif yerlerinden yaralandı. Ölüm tehlikesiyle karşı karşıya geldiler. Dört ay fakültelerdeki derslerine gideme diler. Fakat buna hiçbir yetkili makam ses çıkarmadı. Memlekette hukuk devletinin varlığından söz edenler, kanunların yürürlükte olduğunu iddia edenler ve demokrasinin tatbik edildiğini söyleyenler, 800 talebenin dört ay derslere alınmamasına mani olmadılar. Bütün yetkili mercilere baş vurulduğu halde kulaklar tıkandı. Komünistlerin silâh sesleri arasında, milliyetçilerin kanunî haklarını isteyen feryatları kayboldu. Kanunların tatbikini isteyenler, bizzat kanun adamları tarafından kovuldu. Siz de okumayın diye sokağa atılmak istendi. Ve atıldı.

Bu arada komünistler iğrenç niyetlerini kus tular. Okulu kapatılması için imza topladılar. Y.Ö. Okulunda okuyan talebelerden pek az imza toplayınca, Yüksek Öğretmen Okulu ile alakası olmayan sokak serserilerinin imzalarını topla yıy onları da talebe olarak göstererek yüksek kademelere müracaatta bulundular. Yine okul kapatılmadı. Çünkü; komünistler, hem suçlu, hem güçlü olmak istiyorlardı. O halde tekrar bir hadise meydana getirilmeliydi. Ve mutlaka okulun kapatılması gerçekleştirilmeliydi. İşte 23 Eylül günü iki serseri okuldan atıldıkları halde, okula gelerek milliyetçi talebelere silâh çektiler. Dinamit patlattılar. Ve yine kaçtılar. Onların kötü niyetlerini bilen milletin temiz evlâtları diğerlerine yine el kaldırmadı. Böylece bir komplo daha geri tepiyordu. Komünistler yine muvaffak olamamışlardı.

Fakat, ne var ki bütün bu hadiseleri tertip edenler her defasında aynı şahıslardı. Talebelikle

Komünist hamisi ve mason uşağı Cumhuriyet ceridesi Çapa hadiselerinde belli komünist tahrikçiliğine başvurdu. Yıldız hadiselerinde oynadığı oyunu tekrarladı. «Katilleri bulun, vuranları biliyoruz, Aramıyor» gibi laflarla adliye, ve savcılık üzerinde tesir etme gayretine düştü. Bir milliyetçiyi tevkif ettirmeye çalıştı. Sen ey uşak ruhlu paçavra! Bitsin bu kokuşmuş komünist taktikleri! Bilsin bu katil imal etme gayretkeşliği! Nereden temin edildiği pek belli sermayeyle çıkardığın paçavranın ağzına tukanacağı günler uzak değildir. Komünist tahrikçiliğine karşı adliyemizin uyanık olacağına inanıyoruz.

alâkaları kalmamıştı. Haklarında tevkif kararı çıktığı halde yakalanmıyordu. Fakültelerde devamlı eli tabancalı, milliyetçi dövüyorlardı. Çapa Yüksek Öğretmen Okuluna rahatlıkla girip çıkıyorlardı. Hem de okuldan atıldıkları halde. Masonlar komünistleri himaye ettiler. Alkışladılar. Onların tahrip, tahrik ve sabotaj hareketlerine göz yumup, el altından desteklediler. Mademki mason - komünist işbirliği hakim, öyleyse komünistler tahriklere takriplere ve sabotajlara de-

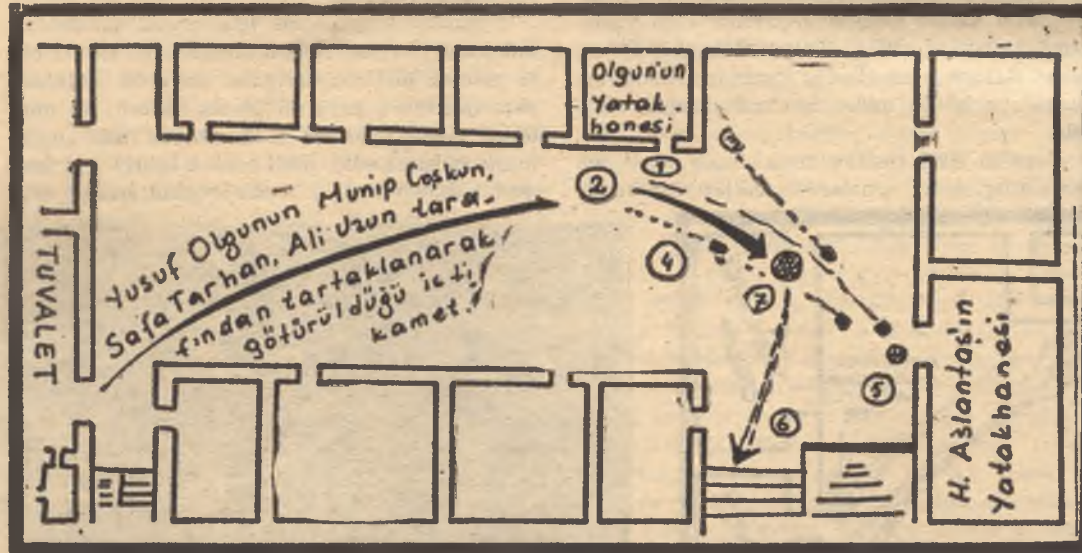
vam etmeliydiler. Ve devam ettiler. Nihayet 5 Aralıkta bir kişinin ölümü, bir kişinin de yaralanmasıyla neticelenen hadiseyi tertip ve tatbik ettiler. Kendi arkadaşlarını ve bir milliyetçi gen ci vurarak tekrar kaçtılar. Şimdi sadece Yüksek Öğretmenli komünistler değil, bütün komünist teşkilâtlar Yüksek Öğretmen Okulunun kapatılması için avaz avaz bağıryorlar.

OKUL SÜRESİZ TATİL EDİLİYOR

Okulda hadiseyi meydana getiren 6 komünist militanı yakalayıp cezalarının verileceği yerde, masum talebelerin yurdu Çapa Y. Öğretmen Okulu tatil edildi. Hepsini fakir öğrenciler olan Çapalı sokağa terk edildiler. Geçen öğretim yılında dört ay derslere alınmayan milliyetçi talebeler, bu yıl hiç gidemeyeceklerdir. Okulu tatil eden beyler önce milliyetçi talebelerin kanunî hak kı olan öğrenim imkânlarını temin etsinler. 1000 mevcudu olan okulda 6 tane köpek için 994 kişiyi sokağa atmaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Demokrasi bunu gerektirmez.

Üniversitedeki derslerine devam sağlanmadan, dışarda barınabileceği yurt bulunmadan, her türlü maddi imkânları temin edilmeden milletin evlâtlarını sokağa atmaya kimsenin hakkı yoktur. Bu milletin bir ferdi olduğunu iddia edenler böyle bir karara evet diyemezler. Okullarından kovulup sokağa atılan milliyetçi talebeleri zorla silâhlanmaya teşvik ettiğinizi hatırlayın ve doğacak büyük hadiselerin sorumluluğunu üzerinize alıyorsanız, bu kararı tasdik edin. Eğer Türkiye'de bir iç harbin başlamasını istemiyorsanız, komünistleri iktidara getirmeyi istemiyorsanız, anarşi hareketlerini durdurmaya niyetiniz varsa, bütün Anadolu köylüsünün, yani Çapalı milliyetçilerin bütün allelerinin silâhlanıp İstanbul'a gelmesini istemiyorsanız suçluları cezalandırır, Yüksek Öğretmen Okulunun tatil edilme veya kapatılma kararını geri alırsınız. Vereceğiniz tarihi karar milletin hakkımızdaki düşüncelerini kesintirecektir.

(Devamı 14. Sayıfede)

Hadisenin gerçek cereyan tarzını gösteren kroki

- 1 — Yusuf Olgun'un yatakhane'sinin kapısını tutan solcular: Osman Kabalcı, Mehmet Bekâr, Mustafa Öztürk.
- 2 — Munip Çoşkun, Ali Uzun ve Safa Tarhan'ın Yusuf'a doğru ateş ettiği yer.
- 3 — Ali Kırmızı Çiçek'in ateş ettiği yer.
- 4 — Yatakhane kapısının tutulduğunu gören Olgun'un merdivene doğru koştuğu istikamet.
- 5 — H. Aslantaş'ın vurulduğu yer.
- 6 — Vurulan Yusuf'un götürüldüğü istikamet.
- 7 — Yusuf Olgun'un vurulduğu yer.

Kürtaj ve Kontrol Hapları Felâket Getiriyor

Uzun zamandan beri «Doğum Kontrolü» mevzuuna temas etmek istiyorduk. Ancak aktüel haberlerin fazlalığı ve mecmuamızın haftalık bir mecmua oluşu, buna imkân vermedi. Bu sayımızdan itibaren dünyada ve Türkiye'de doğum kontrolü, deliller istatistikler ve vesikalarla incelenecektir. Şüphesiz mevzu çok geniş bir araştırma konusudur. Lâkin takdir edersiniz ki, haftalık bir mecmuanın sütunları, uzun incelemelere pek yer verememektedir. Bu sebeble biz meselenin ana hatlarına temas ederek, görüşlerimizi açıklayacağız. Ve doğum kontrolünün arkasındaki korkunç canavarı göstereceğiz.

DOĞUM KONTROLÜ'nün PERDE ARKASI:

Mart 1966 tarihli Amerikan Post'ta Steven M. Spencer imzasıyla çıkan uzun bir yazıda ez cümle şunlar anlatılıyor: Şimdiye kadar birçok genç kız evlenmeden önce hamile kalmak endişesi ile, alle baskısı altında, ağır derecede flört yapmaktan çekiniyordu. Şimdi ise böyle bir tehlike kalmayınca sosyal davranışlarda geniş çapta gelişmeler, değişiklikler olduğu görülmektedir.»

Yazının telkin ettiği iğrenç fikriyatı ayrıca izaha lüzum yok. Ancak aynı yazıda daha enteresan bir ifşat var. Deniliyor ki: «Doğumu kontrol amacı ile, Amerika ve milletlerarası teşkilatlar, (Birleşmiş Milletler kastediliyor.) Ford, Rockefeller gibi kuruluşlar geniş çapta yardımlar yapmaktadırlar. Yalnız Kore, Hindistan ve Formosa'da doğum kontrol için 400 milyon dolarlık bir program tatbik edilmektedir.» (Takriben 50 milyar T.L.)

Görüyorsunuz ya, doğum kontrolü perdesi arkasında korkunç suratıyla Yahudilik sırtılmaktadır. Rockefeller ve Henry Ford'u zaten bilmiyen yok.

Steven M. Spencer'in bu ifşaatını halen Ankara'da profesörlük yapmakta olan, eski Macar Askeri Akademisi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Şövalye İmre Toth bir mektubu ile şöyle perçinliyor:

«Doğumu önleyici ve kısırlaştırıcı ilaçları imâl eden fabrikalara sahip Amerikalı Rockefeller'in Hacettepe Hastahanesine bundan altı ay evvel gelerek doğum kontrolü hakkında konferans vermesiyle bağlı bulunan bu kısırlaştırıcı faaliyet Rus emparyalızının ve slavlığın lehine olarak Türk ırkının imhasını hedef tutan geniş bir planın mevcudiyetini ve sistemli surette tatbik edildiğini gösterdiğinden.....»

Doğum kontrolünün perde arkasını, kesin delillere dayandıktan sonra, Türkiye'de doğum kontrolünün niçin istendiğini görelim.

TÜRKİYE'DE DOĞUM KONTROLÜ NİÇİN İSTENİYOR?

İngiliz Entelliens servisinin memleketimizde yaptığı bir araştırmada Türkiye'nin 100 milyon nüfusu 100 yıl hiç yardım almaksızın besliyecek yer üstü ve yer altı zenginliklerine sahip olduğu ifade edilmekteydi. Bu hususu mecmuamızın ilk sayılarında belirtmiştik. Esasen Türkiye'nin hudutsuz yer üstü servetleri, henüz işletilmemiş maden yatakları delice akan akarsuları ülkemizin madden çok zengin

olduğunun ispatıdır. Ortak Pazar'a alımıımızın temel sebebi de budur. Şu halde memleketimiz, şimdiki nüfusunun 3-4 mislini rahatlıkla besliyecek kapasitedir. Bu gerçeği görmemeye imkân yok.

Fakat mutlu bir azınlık hariç, milletin büyük bir çoğunluğu iktisadî bir bakışla itilmiştir ve itilmektedir. Türkiye'de doğumun önlenmesini arzu eden bazı temiz millet evlatları, doğacak çocuklarına bakamayacakları ve gereği gibi yetiştiremeyeceği endişesindedirler. Kontrolü bu yüzden istemektedirler. Hakk bir sebeptir bu... Şu hale göre, Türkiye'de ailelerin gelirleri normalin üstünde bir seviyeye yükseltilebilirse, doğum kontrolünü hiç bir anne veya baba arzulamayacaktır. (Milletimizin fertlerini kastediyoruz.) Endişe gele gele bu zeminde oturmaktadır. «Doğacak çocuğumu iyi yetiştiremeyeceğim. Zira gelirim düşük.» Mevzuuyu genişleterek bir okuyucumuzun endişesini görelim. Zannederiz diğerlerinin de endişeleri aynı paraleldedir.

BİR HANIM OKUYUCUMUZUN MEKTUBU VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ:

Hatırlanacağı üzere bundan evvelki sayılarımızda «Doğum Kontrolü Çıyattır» başlığı altında küçük bir yazımız çıkmıştı. Alman Mecmuası Der Spiegel'e dayanarak Rusya'da doğum kontrolünün yasaklandığını bildirmiş, Rusya'nın nüfusu ile nüfusu muza mukayese ederek, genç yaşına rağmen öldürülen senatör Robert Kennedy'nin 11 çocuğunun olduğundan bahsetmiştik. Öğretmen olduğumu yazan bir hanım okuyucumuzdan bu yazı ile ilgili olarak, endişe dolu bir mektup aldık. Okuyucumuz diyor ki:

«Soruyorum size, Ülkemizde 600 lira alan bir memur 11 çocuğu bırakın 6 çocuk ve ailesine bakarak, ev kirası vererek nasıl geçsin? Herkes çocuğu olsun ister. Çocuktan maksat doğurup sokağa salıvermek değil, cemiyete yararlı bir insan olması için gerçekten yetişmesi için çalışmaktır. Yüksek tabaka hariç hangi işçi, metaui veya çiftçi 11 çocuk yetiştirip, layikiyle cemiyet içine sokabilir?»

Hemen söyleyelim ki okuyucumuz haklıdır. Türkiye'de 600 lira aylıkla geçinmek mecburiyeti olan (hele hele İstanbul gibi bir şehirde) ailelerin durumu göz yaşartıcıdır. Dikkat edilirse, okuyucumuzdaki endişe «gelirin çok düşük olduğudur.» Fakat okuyucumuz düşük olan gelirinin sebebini araştırmadan, doğum kontrolü yapılmasını istemektedir.

Mektupta yüksek bir tabaka haricinde bütün milletin iktisadî durumunun tam bir çıkmaz içinde olduğu ifade edilmektedir ki, zaten bizim görüşümüz ve anlatmak istediğimiz de budur. Öyleyse Türkiye'de milletin sancı çekmesine mukabil, gerçekten müreffeh hayat süren bir azınlık vardır. Peki, bu azınlığın Beyoğlu, Nişantaşı, Adalar ve Bomonti'de yaşayan gayr-i müslim azınlık olduğuna şüphe mi var?

Kızına yılbaşı hediyesi olarak Jaguar marka otomobil hediye edenler, düğünlerinde sadece 30 bin liralık «konfeti» atılan azınlığın karekteri nedir ve Türkiye ekonomisi hangi lağuma akmaktadır? Bu çirkef lağım kurutulursa, bacılarımız, analarımız kürtaj masalarına yatmadan, kontrol hapları almadan, endişesiz doğum yapabileceklerdir. Bunda anlaştık mı?

Türkiye'de 3500 ithalat ve ihracatçının 3000 i rum, ermeni, yahudi'dir. İşte Karaköy, işte Sirkeci ve işte Kapalı Çarşı... Türk ekonomisinin bağrına uzun yıllardan beri sübük gibi saplanan bu beynelmilel kuvvetlerin ihanetleri durdurulduğu an, işçimiz de, çiftçimiz de, memurumuz da kurtulacaktır.

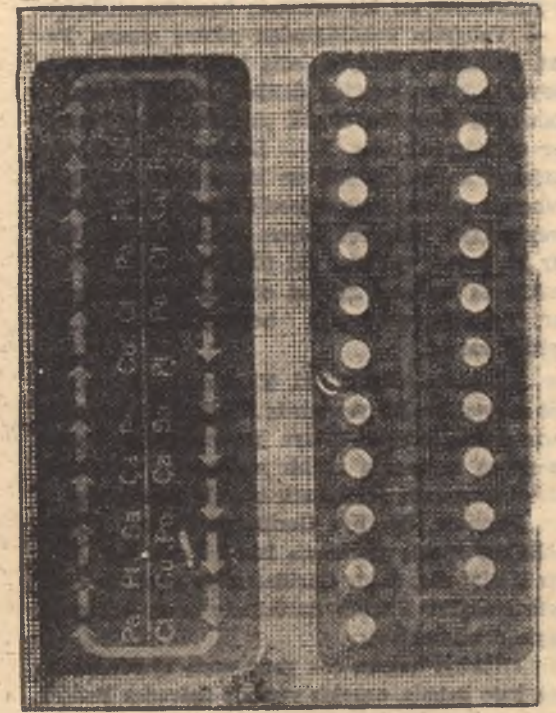
Türkiye'de yüksek tabakanın gayr-i müslim azınlık olduğunu basitçe görmek için Ticaret ve Sanayi Odalarının meşhur şirket ve tüccarların adreslerini veren kitabına bakmak kâfidir. Her 10 meşhur firmanın 8-9 u gayr-i müslimlerindir. Bu gerçeğin kabullenilmesi devri gecmektedir»

KÜRTAJ'ın SERBEST BIRAKILDIĞI ÜLKELERDE DURUM ve TÜRKİYE

Türkiye'de son günlerde kürtajın serbest bırakılması için basında sık yazılar çıkmaktadır. Maliye Bakanlığının resmi istatistiklerine göre, memleketimizde her yıl 500 bin kadın türlü sebeplerle kürtaj yaptırmakta (çoğu gayr-i meşru), bu yüzden türlü sakatlıklara ve kadın hastahıklarına maruz kalmaktadır. Ne acıdır ki bu 500 bin kadının 10 bin'i bir daha kürtaj masasından kalkamıyarak ölmektedir. Resmi istatistik bu olduğuna göre, gayr-i resmi sonuçlar daha kabarıktır.

Kürtajın bazı sebepler dışında resmen serbest bırakıldığı ülke İngiltere'dir. İngiltere'nin durumunu anlatabilmek amacıyla bazı hadiseler nakledeyim:

«Buna karşılık Almanya'da kürtaj ancak annenin hayatı tehlikede olduğu zaman yapılmaktadır ve cezası yoktur. Bu yüzden gayr-i meşru çocuk dünyaya getirmek tehlikesi ile karşı karşıya olan yüzlerce, binlerce Alman kız İngiltere'ye giderek kürtaj olmaktadır. Londra kadın doktorlarının tahminlerine göre her gün 30 Alman kıza, çocuk aldırma için doktorlara müracaat etmektedir. Gerçi içlerinde evli olanlarda vardır, ama çoğunluğunu bekâr kızlar teşkil etmektedir. Bu kızlar Londra hastahanelerinde hiç bir güçle karşılaşmamaktadırlar. İngiliz doktorları: Kız kendi kararını verdiyse, bizim bu karara evet demekten haska caremiz yok demektir.»

Doğum kontrol hapi alan kadınlarda, beyin trombozu, akciğer ampolisi ve kalp krizi vak'alarına rastlanmaktadır. İşte bu felâket menbaini ait bir fotoğraf. Evet!.. Doğum kontrolü cinnettir.

Kültür Sarayı

Sabotaj ve Tahrip Komünist Taktiğidir

«İyi bir sabotaj, inceleme, plânlama ve hatâsız bir uygulamayla gerektirir. Sabotajların en belirgin biçimleri dinamitleme, YANGIN ÇIKARMA ve mayın döşemedir. Biraz kum, bir damla yakıt, kötü bir yağlama, gevşek bırakılmış bir vida, kısa devre, bir odun veya demir parçası onarılmaz felâketlere neden olabilir... Sanayii sabote etme işlemleri için en uygun unsur işçilerdir. Çünkü çalıştıkları fabrikaları ve kullandıkları makineleri çok iyi tanır... Yarattıkları zararları onarmak aylar gerektirir.»

SABOTAJDAN BAŞKA İHTİMAL VAR MI?

Mecmuamızın geçen sayısında, Kültür Sarayında çıkan yangının sebepleri üzerinde durmuş ve mes'ullerin izah edemedikleri veya izahtan kaçındıkları hususların zaruri olarak ortaya çıkardığı «Sabotaj» meselesine parmak basmıştık. Sahneyi koruyan çelik perdelerin çalışmamasının, yangını ve yangının vuku bulduğu yeri haber veren elektronik cihazların çalışmamasının, kurtarma cihazlarının elektriklerinin kesilmiş olmasının su ve yağmur yağdırma cihazlarının durmasının, civardaki su depolarının boşalmış olmasının ortaya koyduğu gerçek hiç şüphesiz sabotajdır. Bunun teknik şekli de, havalandırma tesisatına konulan yangın bombalarının bütün bina yı bir anda saracak şekilde ayarlanmasıdır.

SUÇLU KİMDİR?

27 Kasım Cuma gününden bu yana 15 gün geçmiş olmasına rağmen yapılan tahkikat bir sonuç vermemiştir. Öyle zannediyoruz ki, tahkikatı yürütenler iki his arasında bocalamaktadırlar. 1 — Yangının kendiliğinden çıkmış olması. Fakat, hadisenin cereyan ediş tarzı, araştırdıkça meydana çıkan şaşırtıcı deliller, bu şekildeki bir izah tarzı üzerinde büyük şüpheler ve istifhamlar uyandırmaktadır. 2 — Sabotaj ihtimali. Bu hususun anlaşılabilmesi ve kimin böylesine korkunç bir sabotajı yapabileceği hususu alelade bir araştırmayla bilinecek mevzu değildir. Onun için dir ki, yetkili şahıslar iki fikir arasında bocalamakta ve hadiseyi ört-bas etmeye çalışmaktadırlar. Yetkililerin verdiği beyanatlarda tam bir acizlik vardır.

Biz iddia ediyoruz ki, Kültür Sarayı yangını bir sabotajdır. Bu yazımızda Kültür Sarayını kimlerin yakabileceğini ortaya koyacağız. Bu hususta geçen sayımızda az bir malumat vermiştik. Şimdi onu daha teferruatlı olarak inceleyelim.

Elimizde, Brezilya Gerillacı Carlos Marighella'nın «Şehir Gerillası» isimli kitabı var. Carlos Marighella, Şehir Gerillası diye yeni bir teori geliştirmiştir. Kitabın önsözünde onun hakkında şöyle denilmektedir:

«Haklı, haksız çok genç yaşta ayırdedebilecek hale gelmiş, onsekiz yaşında Salvador Politeknik Okulunun birinci sınıfında iken, Komünist Partisi'ne üye olmuştur.

«Hitlerin Almanya'da iktidara gelmesinden sonra faşist ideolojinin Latin Amerika ülkelerine sızması karşısında, Marighella 1934 yılında KIZIL ÖĞRENCİ FEDERASYONU'na katılmıştır. (Şehir Gerillası, Carlos Marighella, Shf: 17)

«1946 seçimlerinde Bahia Eyaletinde Komünist Partisi listesinden federal temsilci seçilmiştir.» (A.G.E. Shf. 18)

«1964'te, askeri darbeden hemen sonra, mu halefet cephesinin en ön saflarında yer almıştır. Rio de Janerio'da Orduevi'ne ve Deniz Subayları Kulübü'ne birer saldırı düzenlemiştir.» (A.G.E. Shf. 19)

CASTRİZM (KASTRİZM) NEDİR?

Türkiye'de Moskova'nın ve Pekin'in dümen suyundan çıkmış, siyasi mücadeleyi bir yana bırakmış bazı gruplar vardır ki bunlar, bugün Carlos'un «Şehir Gerillası»nda verdiği direktifleri uygulamakla meşguldürler. Bunların içinde bulunduğu harekete beynelmil komünist hareketler içinde «Castrizm» denilmektedir. Bunlar için hedefe ulaşmakta en geçerli yol silahlı mücadeledir: Silahsız hiç bir hareket muvaffakiyete ulaşmayacaktır. Şimdi «Şehir Gerillası» ndaki ifadeleri okuyalım. Silahlı hareketlere karşı çıkan guruplara hitaben:

«... Ve zafer, ancak kitlelerin silahlı gücüyle ve ayaklanmayla kazanılır, yoksa şu ya da bu yasal ve barışçıl yolla değil diyen Lenin'i de anlamamıza benziyorlar.» (A. G. E. Shf: 53)

«B.K.P.'de (Brezilya Komünist Partisi) ise, 1935 silahlı ayaklanmasını izleyen çeşitli yönetimler, devrimci çizgiyi bırakmışlar ve Burjuvalerde başarı kazanacaklarını umarak köylülüğün devrimdeki rolünü önemsemediler (...) Yürütme Kurulu silahlı savaştan korkuyor ve tek çıkar yolun silahlı sefaşa olduğunu benimseyenlerin eylemlerini köstekleyerek böyle bir savaşın ilkelerinin ortaya konmasını önlemeye çalışıyor.» (A.G.E.) Shf. 59)

Kendi yolunu de şu satırlarla ifade ediyor:

ÜNİVERSİTE OLAYLARININ ARKA PLANI

«Benim seçtiğim yol, kırlarda başlatılacak olan ve böylece benim de kesin olarak Latin Amerika devrimine katılacağım gerilladır.

Gerilla, bence Brezilyalı devrimcileri birleştirmek ve halkımızı iktidara getirmek için tek yoldur. Bir komünist olarak, bu davranışının hiç olmazsa, bir devrimcinin nasıl bir tutum takınması gerektiğini göstereceğine inanıyorum.» (A.G.E. Shf. 60)

«Bir yığın şey yapılabilir, rehin alma, dinamitleme, polis seferlerini ele geçirme (özellikle arkadaşlarımızı işkence edenleri ve öldürenleri, silah ve para «SOYGUNLARINI» sürdürme. Ordunun en modern silahlara kavuşmasını

diliyoruz. 15 siyasi mahkumun serbest bırakılması amacıyla Amerikan elçisinin kaçırılmasında olduğu gibi, daha ileri hedeflere ulaşmak amacıyla, başka önemli kişileri de kaçıracağımızı şimdiden bildireyim. (A.G.E. Shf. 63)

«Şehir gerillası, örneğin grevler ve öğrenci gösterileri gibi kitle eylemlerini dışta bırakıyor mu?

Kesinlikle hayır! Ama bugünkü yerleşmiş dikta ve mutlak faşizm ortamında silahlı gruplara dayanmaksızın gösteri yapmak, fabrika işgal etmek intihardır. Rio ve Sao Paulo'daki sokak gösterileri sırasında öğrenciler öldürüldü, polis ateş etti (!) Öğrencilerin ise savunmak için ya sopaları vardı ya da hiçbir şeyleri yoktu. Bir daha ki kez durum değişik olacaktır; Şayet işçiler fabrikalarını işgal ederlerse silahlı olacaklardır. Kısacası, şehir gerillası ile kitle hareketinin birleştirilmesini öngörüyorum. Bundan başka işçiler, makineleri sabote, malzemeleri imba edebilirler, gizlice silah yapabilirler. Evli olanlar aile babaları için bu, bugün en mümkün olan tek gerilla şeklidir.» (A.G.E. Shf: 65)

Yukarda okuduğunuz taktikler Türkiye'de uygulanmadı mı? Dinamitleme, bombalama, adam kaçırmak, rehin alma, fabrika tahrip etme, adam öldürme gibi hadiseler kör gözleri bile uyaracak derecede bellirgin hale gelmiştir. Kullanılması tavsiye edilen malzemeleri de nazarı itibara alırsak, Türkiye'deki hadiselerle daha iyi çözüm yolları buluruz:

KULLANILAN SİLAHLAR

«Şehir gerillasının teknik hazırlığında temel soru hiç şüphesiz, makineli tüfek, revolver, otomatik, FAL, çeşitli tabancalar, karabina, top, bazuka gibi silahların nasıl kullanılacağını öğrenmektir. Çeşitli cephane ve patlayıcı maddeler hakkında bilgi sahibi olmak da asla ihmal edilmemelidir. Patlayıcı maddeler arasında özellikle dinamit çok iyi öğrenilmelidir. «YANGIN BOMBALARI» sis bombaları ve diğer bombaların kullanılması da ilk ağızda öğrenilmek gerektir.

«Silah yapımı ve onarımı, molotof kokteylleri, elbombaları, mayınlar, çeşitli tahrip aletleri nasıl imal edilir ve onarılır. Köprüler nasıl uçurulur. Trenyolları nasıl tahrip edilir ve yolcu trenleri nasıl seferden alkonulur; bütün bunlar bir gerillacının teknik hazırlık safhasında öğrenmeleri zorunlu olan hususlardır. (A.G.E. Shf. 97)

«Boru ve kutular kullanarak molotof kokteylleri, patlayıcı madde fırlatmaya yarar mançınık ve havantopları, elbombaları, sis bombaları, mayınlar, dinamit ve potasyum klorid gibi patlayıcı maddeler, plastik bombalar, kapsüller ve her çeşit cephane imal etmek, şehir gerillasının mutlaka yerine getirmesi gereken görevlerdir. (A.G.E. Shf. 99)

Bu silahlar hiçbir zaman boşuna yapılmamaktadır. Elbette komünist hareket için belirli merhaleleri ele geçirmekte kullanılacaktır. Bunlardan en önemlisi «para temin etme yolu» olan «SOYGUN» dur. Soygun Brezilya gerillasının en fazla başvurduğu ve tavsiye ettiği bir yoldur

KOMÜNİST HAREKETTE SOYGUN DA VARDIR

«Şehir gerillasının soygun yapmadan var olması ve yaşaması imkânsızdır. (A.G.E. Shf 94)

«İlk adımımız bir soygun eylemi için silahlı bir küçük grup halinde çıkmak oldu. Böylece başlattığımız devrimci eylem bize etkin bir ateş gücü kazandırdı.

«Devrimci eylemimiz bu küçük atılışlarla büyüdü. Bir veya iki silahla işe başladık. Ateş gücümüzü büyüttük. «Öncü» eylem yaratır» ilkesinden çıkarak, isim koymadan şehir gerilla

ini kim yaktı?

sını başlattık. İlk eylemler düşmanı hayrette bıraktı. Basit sokak zorbalarının giriştiği vur-gunlar sandı. Yanlış izleri izliyerek bir senesini yitirdi. Hatasını anladığında artık çok geçti. Devrimci savaş başlamıştı bile. (A.G.E. Shf. 74)

MESULLERDEKİ KAYITSIZLIK

Türkiyede meydana gelen hadiseler de artık alabildiğine silahlı komünist tecavüzleri haline gelmiştir. Bu tecavüzler ferdi olmaktan çıkmış, müesseseleri, hususen DEVLET'i hedef almaya başlamıştır. İçişleri Bakanlığı ve ona bağlı emniyet kuvvetleri, hadiseleri hala basit zabıta vakaları şeklinde telakki etmekte. Öldürücü bir gafletin içinde uyumaktadırlar Şu veya bu maskeli komünist teşekküllerin yaptıkları hareketleri, bağımsız, aniden oluşmuş ve bir kitlenin kabaran heyecan ve kızgınlığının eseri saymak şeklindeki yanlış kanaat, maalesef bütün mes'ulleri sarmış bulunmaktadır. Bu husus milleti derinden düşündürmektedir.

Aşağıda yine «Şehir Gerillası»ndan nakledeceğimiz satırlar milletin hayatını korumakla görevli şahısları bir kere daha ikaz etmelidir. Bu radaki ifadeleri komünist hareketin on senelik yakın tarihi içinde vuku bulan hadiselerle ve bu günlerde «BAĞIMSIZLIK HAFTASI» dolayısıyla yapılan eylemlerle (!) kıyas etmek son derece kıymetli sonuçlara götürecektir. Son günlerde banbalanan bazı binalar, şu direktiflerin tatbikatı değildir?

KOMÜNİSTLER HANGİ HAREKETLERİ YAPACAKLAR?

«Şehir Gerillasının Eylem biçimleri

Yukarıdaki amaçlara ulaşabilmek için şehir gerillası, mümkün olduğu kadar değişik eylem biçimlerine başvurmak zorundadır. Bu eylemlerden bazıları basit, bazıları daha karmaşıktır. Yeni bir gerillacı basitten karmaşığa giden bir sırayı izlemelidir. Bir işi yüklenmeden önce o işi yerine getirmek üzere kullanacağı kişileri ve yöntemleri düşünmelidir. Teknik hazırlıkları olmayan kişilerle işbirliğine gidilmemelidir. Bu hususlar göz önüne alındıktan sonra şu eylem biçimlerine başvurulabilir.

- 1 — Sakırtı
- 2 — Bir yerin boşaltılması
- 3 — Bir yerin işgali
- 4 — Pusu kurma
- 5 — Sokak taktikleri
- 6 — Grev ya da boykot eylemleri
- 7 — Silah, cephane ve patlayıcı madde depolarının boşaltılması.
- 8 — Mahkûmların kurtarılması

- 9 — İdamlar
- 10 — Adam kaçırmalar
- 11 — Sabotajlar
- 12 — Terörizm
- 13 — Silahlı propaganda
- 14 — Sınır savaşı

YAPILAN SABOTAJ ÇEŞİTLERİ

«Saldırılar

«Soygun yapmak, mahkûmları serbest bırakmak, patlayıcı madde, makineli tüfek ve diğer çeşit silah ve cephane ele geçirmek için düzenlenen silahlı hücumlardır. Gece de, gündüz de yapılabilir. Gündüz saldırıları, örneğin banka ya para taşıyan bir posta arabası sadece gündüz saatlerinde faaliyette bulunduğu için, gerekli olabilir. Ancak gece saldırıları genellikle daha elverişlidir, zira hem sürpriz etkisi daha fazladır. hem de saldırıya katılanların teşhis edilmesi gündüz olduğu kadar kolay değildir. Şehir gerillası kendisini, gece ya da gündüz, her şart altında saldırıda bulunacakmış gibi hazırlamalıdır.

Saldırıların en isabetli hedefleri şunlardır:

- a) Kredi kurumları
- b) Ticari ve sınai teşebbüsler, özellikle silah ve mühimmat imal eden yerler
- c) Dikta kuvvetlerinin askeri tesisleri,
- d) Karakollar
- e) Hapishaneler
- f) Resmi binalar,
- g) Kitle haberleşme araçları
- h) Kuzey Amerikalılara ait firmalar ve mülkler
- i) Diktaya ait otomobiller, kamyonlar, zırhlı araçlar, para nakleden vasıtalar, trenler, gemiler ve uçaklar.

Kurumlara yapılan saldırıların ana niteliği, hemen hemen hepsinde aynıdır. Zira hepsinde de binalar sabit bir hedef teşkil ederler. Ancak binalara saldırı şeklindeki gerilla eylemleri, binanın bankalara, ticarethanelere, sanayi tesislerine, karakollara, hapishanelere radyo istasyonlarına, emperyalist firmaların depolarına ait olmasına göre, bazı değişiklikler gösterir.

Para kamyonlarına, zırhlı otomobillere, trenlere, gemilere ve uçaklara yapılan saldırılar da, hepsi hareketli hedeflere yöneltildikleri için, ana nitelik itibarıyla birbirlerine benzerler. Eylemin biçimi, bu hedeflerin hareket ya da bekleyiş halinde olmalarına göre, elbette değişiklikler gösterir. (A.G.E. Shf. 116)

KÜLTÜR SARAYININ SABOTAJI AYDINLANIYOR

Yukarıda sayılan «eylem biçimleri» Türki-

Bağımsızlık hareketi yürüttüğünü söyleyen hainler, nasıl beynelmileli taktiklerle çalışıyorlar? Nasıl hapishane kaçını gerillacılardan direktif alıyorlar. Yukarıdaki resim, komünist taktikleri ihtiva eden kitabın kapağını gösteriyor.

ye'de aynıyla uygulanmıştır. Ve günden güne artan bir hızla yoluna devam etmektedir. Mes'uller yulgınlık göstermektedir. Son olarak çıkarılan «Kültür Sarayı SABOTAJI» da komünist hareketin ihanet zincirlerindendir. Brezilya gerillacısı bu hususta da şunları salık veriyor:

«Sabotaj

«Sabotajların amacı, yok etmektir. Çok az adam, bazen bir kişi, bu işlemleri gerçekleştirebilir. Şehir gerillası bir sabotaj işlemine girmeyi düşündüğünde, bunu önce tek başına yapar. Sonra, bu hareketin halk arasına yayılması ve halk tarafından sabotajlar yapılması başlar. İyi bir sabotaj, inceleme, planlama ve hatasız bir uygulamayı gerektirir. Sabotajın en belirgin biçimleri dinamitleme, yangın çıkarma ve mayın döşeme, gevşek bırakılmış bir vida, kısa devre, şemdir. Biraz kum, bir damla yakıt, kötü bir bir odun veya demir parçası, onarılmaz felâketlere neden olabilir.

Sabotajın amacı, aşağıda gösterilen alanlar da düşmanın can damarlarını zayıflatmak yıpratmaktır:

- a) Ülke ekonomisinin özellikle iç ve dış ticaret şebekesi, bankacılık ve maliye sektörü;
- b) Tarım ve sanayi üretimi;
- c) Ulaşım ve haberleşme sistemi;
- d) Dikta kuvvetlerine ait tesisler
- e) Ülkede yer alan Kuzey Amerikan şirketleri ve mülkleri.

Sanayii sabote etme işlemleri için en uygun unsurlar işçilerdir. Çünkü, çalıştıkları fabrikaları ve kullandıkları makineleri çok iyi tanırlar.

Ulaşım araçlarına karşı girişilen hücumlarda, banliyö ve uzun yolculuk trenlerinde bulunan yolcuların ölümüne sebep olmaktan sakınılmalıdır. Çünkü yolculuk edenler halktan insanlardır. Zaten herşeyden önce ortadan kaldırılacak olanlar, diktaya hizmet için kullanılan ulaşım servisleridir. Bir trenin yakıt yüklü vagonlarını raydan çıkarmak, düşmanı can noktasından vurmak demektir. Bu işlemler köprü ve demiryollarının dinamitlenmesine dek uzanır. Yaratılan zararları onarmak aylar gerektirir. Telgraf ve telefon telleri sistemli bir şekilde kesilmesi ve haberleşme merkezleri işe yaramaz duruma getirilmelidir. Yakıt stokları, cephane ihtiyatları, savaş gemisi tersaneleri dikta kuvvetleri

(Devamı 14. Sayıfede)

Doğu Türkistanlılar Çin'e Satılmayacaktır

MİLLİYETÇİ ÇİN BÜYÜKELÇİSİ

ANKARA

Türkistan'ın istiklâlini tanıyarak Kızıl Çin'in emperyalist bir devlet olduğunu isbatlayabildiniz. Türkiyeli Türklerin ve Türkistanlıların gönüllerini böylece kazanabildiniz. Buna yapmanız gibi geçmişteki iğrenç emellerinize uyarak Kızıl Çin'in Altay köyünde yaşamakta olan Türkistanlı kardeşlerinizi maddî menfaat mukabilî ajan olarak kullanmak istediğinizi öğrenmiş bulunuyoruz.

Şayet bu iğrenç teşebbüs anında durdurulmasa, Türkiye'de Milliyetçi Çin aleyhinde giddetli reaksiyonlar meydana gelecektir. Muhacirlerimizi satın almak mümkün olmayacaktır. Türk milleti adına ihtar ediyoruz. İğrenç teşebbüslerinizi keserek haddinizi biliniz. Aksi halde milliyetçi gençliğin protestosu ile karşılaşacaksınız. Sizi bütün milletimize anlatacağız.

MÜCADELE BİRLİĞİ
İstanbul Sancağı Başkanı
YILMAZ KAJAĞLU

TÜRKİSTANLILAR SATIN ALINMAK İSTENİYOR.

Komünist Çin'in korkunç zulmüne dayanarak Türkiye'ye gelen Doğu Türkistanlı kardeşlerimiz yeni bir ihanetle karşılaşmışlardır. Bilindiği gibi, D. Türkistan Komünist Çin esaretine girmeden evvel, Milliyetçi Çin denen fakat, Türklere karşı yine büyük işkenceler yapan zalim bir devletin işgali altındaydı. Komünistlere mağlûp olan Milliyetçi Çin Formoza adasına çekilince Türkistan'ın bütün zenginliği K. Çin'in eline geçti. Bu arada Doğu Türkistanlıların M. Çin'e karşı kanaatleri biraz değişir gibi oldu. Ne de olsa komünistler tarafından bozguna uğratılmış ve bir adaya sıkışıp kalmıştı. Belki Türklere karşı yumuşar, onların istiklâlini tanıır böylece, Kızıl Çin'e karşı kuvvet kazanmış olurdu. Ama Doğu Türkistanlıların bu kanaatlerinde ya nıldıkları görüldü. Çinkü M. Çin, eski düşüncelerinden birşey kaybetmemişti. Aksine o, Türkistanın Kızıl Çin'e geçişini söyle değerlendiriyordu.

«Komünist de olsa hattâ ezeli düşmanımız da olsa gelen müstevhiler Çinlidir. Doğu Türkistan asıl sahipleri olan Müslüman Türklere kalacağına, bizden olan Çinli komünistlere kalsın.»

Çinliler komünist de olsa, milliyetçi de olsa Türklere istiklâl hakkı tanımamaktadırlar. Bu durumu dünya efkârı umumiyesine duyurmak için seyahate çıkan İsa Yusuf Alptekin Bey'in gayretleri Kızıl Çin kadar M. Çin'i de ürktürmüştür. Bunun üzerine M. Çin bazı ihanetlere girişmiştir. Türkiye'deki sefarethanese büyük meblağda para göndermiş, ve bunların Doğu Türkistanlılara dağıtılması hususunda talimatlar vermiştir. M. Çin'in Ankara sefiri de hemen faaliyete geçmiş ve Kasım'ın 25'inde Niğde'nin Altay köyüne gitmiştir. Orada bazı Türkistanlılarla te mas geçmiş, kendilerine M. Çin'in para tahsis ettiğini, Ankara'ya gelip almalarını söylemiştir.

Hemen ifade edelim ki, bu yardım teklifi samimiyetten çok uzak olup, bir ihanet örneğidir. Zira bu açıktan açığa bir satın alma yoludur. Bir takım yardımlarla Doğu Türkistanlıları oyalamak, onları istiklâl arzusundan vazgeçirmek, bu nun için de bazı Türkistanlıları bu iğrenç niyetlerine âlet etmek istemektedirler. Bu maksatla geçtiğimiz aylarda Türk Tarih Kurumu'nun kongresine katılmak bahanesiyle Türkiye'ye gelen Abdullah Teymen Emiroğlu isimli zat bazı Türkistanlılarla temasta bulunmuştur. Ankara, Kayseri, İstanbul ve Salihli'de temaslara geçen Abdullah Teymen Milliyetçi Çin Parlâmentosunda sözünü ona Türkistan delegesi olarak bulunduk

(Devamı 14. Sayıda)

Gayri Millî Tarım Politikası Değiştirilmelidir

(Geçen Sayıdan Devamı)

Harplerde kanı istendiği zaman fazlasıyla vermiş, vergisini istenmeden teslim etmiş, kanaat kâr ve dürüst köylüyü ıgatlaşmaya iten sebepleri tekrarlayalım:

1 — O, köyünden memnundur. Ancak ziraat le meşgul olduğundan tohum gereklidir, makine gereklidir, gübre gereklidir. Bütün bu vasıtaları temin etmek için krediye ihtiyacı vardır. Şayet köyünde namuslu bir hami yoksa ya bankaların, ya da tefeci ve faizcilerin eline düşecektir. Nitekim yapılan istatistikler köylünün % 13.8'nin faizci ve tefeciden borç para aldığını göstermektedir. Tabii ki, aldığı borcu karşılayacak kârı imkânsızlıklar sebebiyle temin edemez. Ve itibarı sarsılır. Artık o köyde daha fazla durması haysiyetini rencide eder.

2 — Şayet halî vakti yerinde bir çiftçi ise, işini genişletmek ister. Bunun için oldukça yüklü bir sermayeyi traktör, pulluk ve döver - biçer gibi fazla para isteyen zirai vasıtalara yatırır. Ancak çoğu kere evdeki pazar çarşaya uymaz. Parça kırılır. Temin edilemez. Temin edilir, monte edecek kimse yoktur. Traktör kaza yapar, Aksilikler birbirini kovalar. Ve taksitle İstanbuldaki Yahudi tüccarından aldığı malın karşılığını ödeyemez, protesto olur. Yeniden toparlanabilmesi ihtimali zayıftır.

3 — Kredi alayım derken başının derde girmesi ihtimali büyüktür. Şayet Banka müdürü ile daha evvel bir samimiyeti yoksa, kredi alma imkânı yok gibidir. Kredi almaktan vaz geçer. Eski si gibi kut kanaat geçirir.

İşte Türkiye'de halî hazır şartlar altında çiftçinin veya köylünün tercih mecburiyetinde olduğu yollar bunlardır. Görüyorsunuz ya, bu yolların hepsi de bir birinden kötü yollardır. Ve ırgatlaşmaya doğru bir gidiştir.

Mesele ırgatlaşmakla da bitmez. Komünistler Türkiye'de köylü sayısının işçi sayısına nisbetle büyüklüğünü gözönünde tutarak, köylüyü ele geçirme yollarını aramaktadırlar. Şehre inen köylüyü ele geçirme yollarını aramaktadırlar. Şehre inen köylü, onlar için bulunmaz bir avdır. Köylü yukarıdaki tehlikelerden daha korkunç olarak bu tehlikenin de kışkacına girmek durumundadır.

İstatistikler bize yurt dışına tarım ile işgal eden köylerden gitme arzusunda olanların yüzdesini şöyle veriyor:

Tarım bölgelerine göre yurt dışına işçi göç eden köylerin oranı.

Bölge	köy sayısı
Ege	60.0
Marmara	70.0
Akdeniz	34.7
Doğu	12.5
İç Anadolu	52.9
Karadeniz	64.9

Bu rakamlar çok bol toprağı ve kâfi derecede çalışabilecek köylüsü bulunan bir ülke için hazındır. Almanya arazi ve insan kıtlığı çekiyor. Biz ise arazi ve insan bolluğu yanında sefalet çekiyoruz. 1968 yılı yazına kadar sadece köylerden yurt dışına gidenlerin sayısı 200 bin civarındadır. Geçici olarak köy dışında yaşayanların bu yükü bir kısmı şehir ve büyük şehirlerde bulunmakta (% 68.7) ve bunların önemli bir kısmı işçilik yapmaktadırlar (% 64.4). Bu rakamlar bir tarım ülkesi olan memleketimizin neden Kanada'dan buğday ithâl ettiğini anlatmaya lüzum bırakmamaktadır.

Türkiye'de tarımın tedricî bir surete kâkten hedefini şu istatistikten anlayabiliyoruz. «İmkânınız olsa herhangi bir şehre yerleşmek ister misiniz?» Sorusuna köylülerin % 84.2'si «evet» cevabını vermiştir. Böylesine korkunç bir cevabı hazırlayan faktörleri yukarıda saydık. Köylünün yarıya yakın bir kısmı 2 bin lira gibi küçük

bir krediyle zirai hayatını idame ettirmek durumunda olduğuna göre, köylümüz büyük bir ızdırabın içinde demektir. İstatistikler ve acı gerçekler ortada iken, Türk köylüsünün müreffeh olduğundan bahsetmek gülmeye değer kadar insaf hacidir de...

MİLLÎ TARIM SEKTÖRÜ HANGİ TEMELLERE DAYANMALIDIR?

Şüphesiz Türkiye'nin süratle sanayi sahasına intibakı gerekir. Ancak bu hiç bir zaman tarımın bir kenara itilmesi mânâsına gelmez. Türkiye'de sınılaşma tarımın bir kenara itilmesi şeklinde takdim edilmektedir ki, bu çok yanlışdır. Zira asırlardan beri ülkemiz bir tarım ülkesi pozisyonundadır. Eklemeden arazilerin ekime geçirilebilmesi halinde tarımda, dünya devletleri bizimle boy ölçüşemeyecektir. Bu kesin bir gerçektir ve ufak bir hesapla ortaya çıkmaktadır. Zira ülkemizde ekilmeye müsait olduğu halde ekilemeyen arazi miktarı, ekilenden fazladır.

Geçimini tarıma bağlamış köylümüze faizsiz kredi dağıtımı yapılmalıdır. Ve borcun tahsilatı uzun vadeli olmalıdır. Türkiye'de 300 tip traktör ithaline ne lüzum var? 7-8 çeşit traktör tipi üzerinde durulsun, fakat bu tiplerin yedek parçaları istenildiği anda temin edilebilsin. Mesele bu kadar basit icra edilemez mi? Daha bir-iki traktörün yedek parçasını yapamayan, bulamayan bir ülkenin 300 tip traktörle ağzına kadar boğulması, gökte astronot gözleyelim derken önündeki kuyu ya göremeyip içine düşmesine benzer. Bu yanlış inanç tarzı Ticaret Bakanlığımıza dikte ettirilmiş tir. Başka türlü düşünülemez.

Zirai makineler mevzuu vardır. Bir pulluğun, bir traktörün, bir döver - biçerin Türkiye'de iması zor bir iş değildir. Küçük bir Hollanda'nın dahi envayı türlü zirai makine yapabilmesi, gözlerimizi açmalıdır. Dışarıdan büyük vurgunlarla getirilen ithâl yedek parçalara «dur» demek zamanı gelmiştir. Tarım Bakanlığı yetkilileri, Japonya'nın önderlik ettiği küçük traktör tipleri hakkında malîmat edinmeli ve Makina Kimya Kurumunda bunun yapımına geçilmesini temin etmelidir. Geçen her dakika aleyhimize işlediğine göre, erken davranmak zarurettir.

Zirai ilaçlamanın yapılabilmesi için Türk Hava Kuvvetlerinden yardım istenmesi ve ilaçlamada küçük tip uçakların kullanılmasının temini her halde mantıktır ve Hava Kuvvetleri de böylesine millî bir vazifeye koşmakta tereddüt göstermeyecektir.

470 milyona mal olan Kütahya Azot Fabrikası, 285 milyonla bitirilen Samsun Azot Fabrikası ve yapılması düşünülen diğer azot fabrikalarının tam kapasite ile çalışabilmesi için gerekli tadilatlar yapılmalıdır. Büyük bir sermayenin yatırıldığı bu fabrikalarımızın imâl ettikleri sunî gübre fiyatlarının indirilmesi gerekmektedir. Aksi takdirde yine sunî gübreleme başarıya ulaşamayacaktır. Bütün bu faktörler göz önünde tutularak beynelmilel Yahudiîğin tasfiye etmek istediği millî tarım sektörünün kuvvetli temellere istisnat ettirilmesi gerekmektedir. Aksi halde bugün şehirlere göç etmek isteyen % 84.2 nisbet, pek yakında % 100'ü bulacaktır.

Bibliyografya:

- 1) Türk Köyünde Modernleşme Eğilimleri Araştırması (Rapor - 1 - DPT).
- 2) Ticaret Odası yayınları, Cilt: 1, 2, 3.
- 3) Köy sorunu ve Gençlik. Doc Dr. Cavit Orhan Tütengil.
- 4) 1970 yılı programı (DPT — ANKARA 1970)
- 5) Genel Tarım Sayımı Örnekleme sonuçları — ANKARA 1965
- 6) Türkiye'de Bankacılık ve bankalarımız — 1967 ANKARA
- 7) Devlet İstatistik Enstitüsü Bültenleri.

Millet, Fedakâr Evlâdlarını UNUTMAZ

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Muhterem Ağabeyimiz, Millet düşmanlarının milletimiz üzerindeki zulmüne karşı başlattığınız Yeniden Milli Mücadele bir çığ gibi gelmektedir. Bu mücadeleyi hiçbir satılık ajanın güçlü durdurmaya yetmeyecektir. Çünkü milyonların bu mücadeleye katıldığını görüyor gibiyiz. Bayramınızı kutlar, sağ yumrukla selâmlarız.

Konya Yüksek Tahsil Gençliği adına: Ali-rıza Yavuz — Yaşar Kumru

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Mübarek Bayramınızı kutlar, hediyenize teşekkür eder, Allah'tan adaletin tecellî ederek yeniden aramıza dönmenizi diler, gözlerinden öperim.

İsa Yusuf Alptekin

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Yeniden Milli Mücadelenin bayraktarı ağabeyimize, Mazlum milletlerin kurtulması, millet ideolojisinin devletleşmesi için erişilmez örnek-siniz. Esaretin ve mahkumiyetin kısa, milli bayramın yakın olmasını diler, bayramını kutlarız. Zafer Hak'kın ve hak'ka inananlarıdır.

Ali Boğa Hallı Sugın — Ankara

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Asil Milletimin Fedakâr evlâdı, yeniden başlayan Milli Mücadelenin fedakâr rehberi, mason-komünist işbirliğiyle hayatının baharında, millet için, din için, devlet için, hapishanenin loş karanlığına terk edilen çilekeş milletimin asil evlâdı, yolunda olduğunu bildirir, hasretle kucaklar, mücadelemizin sembolü olan sağ yumruklarımızla selâmlar, bağlılıklarımızı arzederiz. Yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları.

Mehmet Özutku — Afyon Milliyetçi Öğretmenler Birliği Başkanı

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Mübarek Ramazan Bayramını idrak ettiğimiz şu günlerde sizleri aramızda görmemek bizi son derece üzmemektedir. Şu an sizlerin başlattığı Milli Mücadelenin ağırlığını omuzluyor, millete lâ-yık kumandanlar olmaya çalışıyoruz. Ümidimiz şudur ki milletimizin kurtulup kendi devletine sahip çıkacağı günler yakındır. Bayramınızı tebrik eder, sizi ve sizin şahsınızda çığ gibi büyüyen milli mücadeleyi sağ yumruklarımızla selâmlarız. Yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları.

Ali — Muharrem — Osman Ve Mehmet Koçak

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Muhterem Ağabeyim, Allah'a hamdolsun mübarek ramazan bayramına ulaşmış bulunuyoruz. Fakat bu bayramdan nasibini alamayan esir Türk elleri kan ağlıyor. Milletimiz ızdıraplar içinde inliyor. Gerçek bayramlar, hapishane köşelerinde suçsuz yere çile dolduran masum millet evlâdlarının kurtulduğu esir Müslüman-Türk ellerinin hürriyete kavuştuğu ve aziz milletimizin saadet çağına ulaştığı gün olacaktır. Bayramınız mübarek olsun. Milli mücadelemiz zaferle dolsun.

Milliyetçi Kültür Birliği — Budur

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Mademki mücadelemiz sancak sancak gönüllerde taht kuruyor, o halde kiralık ajanların iftiralari, hainlerin komploları bize vız gelir. Ha-

pishanedeki can ve din kardeşlerimin mübarek ramazan bayramını tebrik eder, Cenabı Allah'tan milletimizi muhafaza buyurmasını niyaz ederiz.

Mustafa Demirbaş — Adana

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Milli Mücadelemizin kahraman önderlerinden Yavuz Aslan Argun ağabeyimize... Tarihin uğultulu sayfalarında cihana yön veren kahraman evlâdlarının sesini her zaman duymaya alışık olan bu şerefli millet, elbette hayatlarını Allah'a millete ve vatana adayan ve bugün mason-komünist komploları neticesi hapishanelere terk edilmiş bulunan kahraman evlâdlarını unutmıyacaktır. Hapishane köşelerinde değil, gönüllerimizin en mümtaz köşelerinde, niyazlarımızda ve çelikten azmimize su veren göz yaşlarımızdasınız. Müstakbel zafer tacı milli mücadelenindir. Milli Mücadelenin Ankara'daki imanlı fedaileri kahraman ağabeylerinin ve ümidini bizlere bağlamış binlerce çilekeş mahkumun bayramlarını tebrik ederler.

Milliyetçi Kültür Birliği — Ankara

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Muhterem ağabeyimiz, milletin gerçek evlâdları olarak bizler, bayramınız mübarek olsun der, atalarımızın iman ve ideolojisine kopmaz bağlarla bağlandığımızı bildiririz. Bize bıraktığınız bu mukaddes emanetinizi müdafada, kanımızın son damlasına kadar savaşaçağımıza söz veriyoruz.

Kabataş Lisesi Milliyetçi Öğrencileri Adına Mehmet Taçdiken

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Bizler hayatlarını İslâm için feda eden şehitlerin nesliyiz. Eyyamcılığı idam eden, şahsiyeti bırakan gerçek millet evlâdlarıyız. Milletin yarasına neşter, sionizme sert gülleriz. Fedakâr ağabeyim, biliyoruz siz hapishanenin loş köşelerinde kendinizi güçlü ve metin hissediyorsunuz. Sizin İslâm için hapishanelerde aylarca bekletilmek değil, yüz defa şehit olsanız tekrar şehit olmak için bin defa dirilmek isteyeceğiniz inaniyoruz. Bayramınız mübarek olsun. Milli devletin top seslerini duyar gibi oluyoruz.

Cemil Özbek

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Muhterem ağabeyimiz, içimizden kopararak götürüldüğünüz bir yıl zarfında çektiğimiz ızdırabı tarif edemeyiz. Doğunun en ücra köşelerinden Trakyanın demir parmaklıklarına çarpan selâmların tercümanınız. Ellerinizden öperiz.

İşahlı mücadeleciiler adına Sabahattin Eriş

Yavuz Aslan Argun
Kırklareli Cezaevi

Mason - Komünist işbirliği ile hazırlanan komplolar milli mücadeleyi durduramaz. Mücadelemiz elden ele mukaddes bir emanet gibi doluşuyorsa zindan bize saray, mezar bize gülzar olur. Hapishanedeki bütün millet evlâdlarının bayramlarını candan tebrik eder, Cenabı Allah'tan mücadelemizi muvaffak kılmalarını dileriz.

Millî Cephe Öğretmenler Birliği — Adana

Hac'ca Mâni Olmak YAHUDİLERİ SEVİNDİRİR

Bir müddet önce başlatılan âdi bir kampanya daha da büyütülmek isteniyor. Bilindiği gibi her yıl, Hac mevsiminin arifesinde İslâm ülkelerinde tehlikeli hastalıkların kol gezdiği ilan edilmektedir.

Daha Eylül ayının başlarında Dünya Sağlık Teşkilatı denen beynelmilel politikanın emrindeki bir kuruluş, «Suudi Arabistan'da koleranın bulunduğunu, bu nun Hac mevsiminin sonuna kadar devam edebileceğini» ilan etmişti. Akabinde de aynı kuruluş, Türkiye'ye bir yazı göndererek memleketimizin sağlık ve selameti (!) bakımından bu yıl Hac Farizasının yerine getirilmemesini istemişti.

Dünya Sağlık Teşkilatı tarafından sahneye konan bu iğrenç tertibi daha da büyütme için bundan bir ay kadar evvel Türkiye'de korkunç bir terör estirilmişti. Masonlar tarafından kasten ihmal edilen hastaların ölmesi, hastalığın üzerinde hassasiyetle durulmaması gayr-i milli basına imkan hazırlamıştı. Yahudi güdümlü gayr-i milli basın milletin üzerinde düşman hesabına psikolojik harbin en korkuncunu tezgaırlamıştı.

Milletin iradesi felce uğratılmak için bütün rotatifler psikolojik harbi körükle yen harp vasıtaları oldular. Ancak, olduğundan fazla kabartılan Kolera hastalığı sebebiyle Avrupa kapıları kapatıldı. Fransa, İngiltere ve Amerika gibi ülkelerin batakhanelerine sefer eden insanlar, Türkiye'den çıkamadılar. Beynelmilel kaçakçılıklar, Yahudi ve Rum patronlarının servetimizi yurt dışına kaçırmaları birazıcık olsun sekteye uğradı. Bunun üzerine Dünya Sağlık Teşkilatı tehlikenin kalmadığını beyan etti. Arkasından Türkiye'nin Batı sınırlarının açılması için faaliyetlere geçildi. Sınırlar açıldı... Türkiye'nin Avrupa ve Hristiyan milletlerle temasları veniden temin edilirken ve bunda bir sakınca görülmezken, İslâm ülkeleriyle olan münasebetler sınırlandırılmak istendi.

İşin garâbetine bakın ki, Dünya Sağlık Teşkilatı, Türkiye'deki kolera tehlikesinin bir ay içerisinde atlatıldığını ilan ederken, Arabistan'da Ağustos aylarında varlığından bahsedilen koleranın tehlikesi henüz geçmemiş ve bu durum Hac mevsiminin sonuna kadar sürebilir miş (!)

**KAMPANYAYI KİMLER
DESTEKLEDİ**

Bakın siz ihanete?.. Ve bu ihanetin Türkiye'deki çemberini çeviren Yahudi güdümlü gazete taslaklarına... Yahudi sermayesinin azâd kabul etmez kölesi Yeni Gazete'nin isteği üzerine Sağlık Bakanlığı «Buy ıl Hac için izin vermemeli» imiş. Yine Yahudilerin dostu olmakla iftihar eden bir adamın oğulları tarafından çıkarılan Cumhuriyet adlı ceride-i fâside «Hac kaldırılırsa, 20 milyon Dolar yurttan kalacak» diye manşetler çekti. «Kolera salgınının ihracata olumsuz etki yapmasına karşılık, Haccın bu yıl kaldırılması ihtimalinin, ödemeler önergesine olumlu katkıda bulunacağı anlaşılmaktadır.» diye zehir saçan Cumhuriyet'in

(Devamı 14. Sayıfede)

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

- 23 -

Gerek memleket ekonomisi ve gerekse şehirler, daimi surette kömür darlığı tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyordu.

İşte böyle bir durumda maden işçileri greve çağırıldılar. İhtilâfların anlaşma yolu ile halli hususunda yapılan müzacaatın nazarı itibara alınmasına ve bu mevzuun henüz hakem heyetinde müzakere edilmesine rağmen, kanunî yollar çiğnendi ve işçiler greve davet olundular. Bu grev, da ha yüksek ücret ve diğer bazı menfaatler temini gayesini güden bir sınaî grevdi.

GREVIN DOĞURDUĞU SIKINTILAR

Grevin başlaması üzerine karışıklıklar birbirini takip etti. Elektrik ve gaz istihlakı derhal vesikaya bağlandı. Enerji kaynağı olarak elektrikle dayanan sanayiler faaliyetlerini tatil ettiler. Yüzbinlerce insan işsiz kaldı. Her evde bir ampulden fazla yakmanın yasak olduğu ilân edildi. Gazın bir saat sabah ve bir saat akşam olmak üzere ve sadece yemek pişirmek için kullanılmasına müsaade olundu. Kış ortası olmasına ve Avustralya'daki evlerin bir çoğu gazla ve elektrikle ısıtılmasına rağmen elinde doktor raporu bulunmayanların evlerinde soba yakmalarına müsaade edilmedi. Bir çok facialar oldu. Tek başlarına bir odada yaşayan ve soğuktan donacak dereceye gelen ihtivari vasak emrini dinlemeyerek havagazi sobalarını vakmak zorunda kaldılar. Uvudukları sırada gazın kesilmesi ve sonradan tekrar açılması üzerine birçokları gazdan zehirlenmek suretiyle öldüler.

Bu sırada, Sosyalist Parti olduğunu açıkça ilân eden işçi partisi hükümeti iktidarda idi. Hükümet bu grevi memleket otoritesine ve ekonomisine karşı bir ihtilâl ve tecavüz telakki ederek çok şiddetli kanunlar çıkardı. Terkedilen ocaklardan kömür çıkarmak üzere askerî birlikler görevlendirildi. Makabline şamil olmak üzere işçi teşekküllerinin paraları bloke edildi. Komünist liderler elinde bulunan Rıhtım İşçileri Federasyonu, Maden İşçileri Federasyonu, ve Çelik İşçileri Sendikası grev sırasında işçilere ödemek üzere bankalardan kulliyetli miktarda para çekmişlerdi. Bu teşekküllerin paraları bloke edilmeden önce idarecileri mahkeme huzuruna çağrılarak bankalardan çektikleri paraları iade etmeleri emredildi. Bu emre riayet etmedikleri için tevkif edildiler. Bunu takiben de blokaj kaunu yürürlüğe kondu.

KOMÜNİSTLERİN SENDİKAL MÜCADELEYİ, İHTİLALCI MÜCADELE HALİNE GETİRMELERİ.

Avrupada buhar gücünün makinaya tatbiki, istihsal imkanlarını sınırsız ölçüde artırdı. İnsan, hayvan, su v.s. gibi güçlerin tatbik edildiği makinenin iş yapma gücü sınırlı idi. İşte buharın makinaya tatbiki bu gücü sınırsız bir şekilde getirdi denebilir. Kilisenin manevi otoritesinin sarsıldığı Avrupada, zühd yerini dünyayı ele geçirme hırsına bırakmıştı. Eskisi kadar dengesiz olan bu yeni temayilde, Avrupa medeniyetinin mukadder meyvasını veriyordu. Bu meyva insanlığa yeni bir emperyalizm hazırlıyordu. Kilisenin asırlık vahşi emperyalizmi, paranın saltanatına yerini bırakıyordu. Ancak 1789 dan itibaren dünya maliyesine Yahudi sermayesi, Kilise teşebbüsleri, Rusya toprak azaları ve çarlık aristokratları eğitilmeyen şekillerde tesir ediyordu.

Sanayi ihtilali İngiltere, Fransa, Almanya ve Rusyada köylü, esnaf ve sanatkarın bir kısmını

fabrika işçisi haline getirmişti. Bir taraftan sanayici zümresi, diğer taraftan işçi kitlesi daha evvelki asırlardaki sayısını aşıyordu. Asker, Ruhban, Bürokrat zümresi yanında, sanayici ve tacir zümresi en geniş şekilde tarihin sahnesine giriyordu. Bu sanayici ve tacir zümresi ise İngilterede, Fransada ve kısmen Almanyada Yahudi maliyesinin kontrolünde idi. Ancak Almanyada Prusya asilzadeleri, toprak mülkiyetinin verdiği zenginliği ve imkanları sanayi kurulurken, gereken kapital birikimi, bu Alman asilzadelerinin elinde teşekkül etmişti. Aynı durum Rusya içinde varttı. Çarlık, Rusyanın sanayileşmesi için en sıkı devletçilik yollarını sermişti. Devlet sanayici olmuştu.

Bu durumda yahudi maliyesi için üç rakıp vardı. Alman millî sanayisi, ve Çar otokrasisi. Almanya ve Rusyada, yahudi maliyesi, para ekonomisi adına toprak ekonomisini ve istihsal ekonomisini ezmeğe mecburdu. Bu toprağın ve istihsal vasıtalarının üzerindeki gayri yahudi mülkiyet hakkının lağvı manasına gelir. Bu kanlı imha hareketi ise doktrin adıyla komünizmdir. İşte bir kısım tetkikçilerin hala anlayamadıkları, ve sanayisi tamamlanmış İngilterede patlamasını bekledikleri ihtilalin Rusyada patlak vermesinin sebebi budur.

Yığınlarla işçi, varlıklarını korumak için sendikaları bir sığınak olarak görüyor. Ücretlerinin artışı, hayat şartlarının ıslahı için kurulan birlik, dernek ve sendikalarla giliyor. Makinelerin tahribi, boykot, işgal ve grevler patlak veriyor. İhtilalin mimarı Yahudi ihtilalcileri için aradıkları fırsat doğuyor.

Şimdi işçilere ücretlerinin artışı için değil, sosyal nizamı yıkmak için çağrıda bulunmak gerekli.

İŞÇİ ZÜMRESİNİ KIZIL BİR DÜNYA KURMAĞA DAVET.

Bu hususta Lenin der ki;

«İşçiler arasında, sosyal demokratik komünist bilincin olamayacağı söyledik. Bu bilinc, onlara, dışardan ulaştırılmalıydı. Bütün ülkelerin tarihi gösterir ki, işçi sınıfı, sadece kendi çabasıyla, ancak sendikacılık bilincini geliştirebilir, yani sendikalar içinde birleşmenin, işverenlere karşı, mücadele etmenin ve hükümeti gerekli kanunlarını kabul etmeye zorlamanın v.s. gerekli olduğu bilincini geliştirebilir. Oysa sosyalizmin teorisi, mülk sahibi sınıfların eğitim görmüş temsilcileri tarafından, aydınlar tarafından geliştirilmiş olan felsefe tarihi ve iktisat teorilerinden doğup gelişmiştir. Sosyal durumlarıyla modern bilimsel, sosyalizmin kurucuları, Marx ve Engels de burjuva aydınlar zümresindendirler. Aynı şekilde Rusya'da da, sosyal demokrasinin teorik doktrini, işçi sınıfı hareketinin kendiliğinden gelme büyümesinden tamamen bağımsız olarak meydana geldi.» (1)

Burada Komünizmin ihtilalci özü belirlemedir. Görülüyorki komünizm mahir ihtilal teknisyenlerinin ısrarlı tahrikleri, objektif ihtilâl şartları ile birleşince patlak vermektedir. Bu netice ilmi sağı görüşünün bir tasdikidir.

İşçinin kendi hayat mücadelesini, komünizm uğrunda bir savaşa çevirme taktiği Lenin tarafından aşağıdaki şekilde ifade edilmektedir.

«Sosyal Demokrasi'nin rolü, kendiliğinden gelme hareketin üzerinde dolayan bir «ruh» olmak ve bununla yetinmeyip bu hareketi «kendi programı» seviyesine yükseltmek değildir de nedir? Bu rol, her halde hareketin kuyruğunda sürüklenmek olamaz; bu, en iyi durumda hiç bir fayda sağlamaz, en kötü durumda da hareket için son derece zararlı olur.» (2)

Ancak, Lenin sadece işçinin sendikal mücadelesine rehberlik etmeyi ve mücadelenin temelini iktisadi bir mücadele olarak kabul etmeyi kifayetsiz bulur. Bir ihtilâl teorisyeni olarak sadece işçi zümrelerinin hoşnutsuzluklarını istismar etmenin yetmeyeceğini bilir. O iktisadi mücadeleyi siyasal mücadelenin sadece bir konusu olarak düşünür. Planladığı bütün ülke çapında ve bütün huzursuzlukların istismarına yönelmiş bir tahrik ve propagandadır.

EKONOMİK MÜCADELE DEĞİL, SİYASİ MÜCADELE.

Bu hususun açıklanmasını, gene Lenin'den aktardığımız paragraflara bırakalım:

«Rus Sosyal Demokratlarının büyük çoğunluğu, son zamanlarda, hemen hemen bütün zamanlarını fabrikalardaki şartların teşhir edilmesi için örgütlendirilmesine ayırmışlardır. Bunun ne kadar doğru olduğunu anlamak için, Reuboçaya Miysi'a bir göz atmak yeter; o kadar ki sosyalistler, bunun, tek olarak ele alındığında, henüz sosyalist çalışma olmadığını ancak Trade-Unioncu çalışma olduğunu unutmaktaydılar. Nitekim yapılan işaat, belirli bir sanayi kolunda işçilerin iş verenler arasındaki ilişkilere değindi. Ve bu işaatın sağladığı tek şey, işgücü satıcılarını «metalarını» daha iyi şartlarla satmayı ve ticar alışverişte işgücü alıcılarıyla mücadele etmeyi öğrenmeleri oldu. (Eğer bir devrimciler örgütü tarafından gerektiği gibi kullanılsaydı) Bu gerçekleri açıklama bildirileri, sosyalist eylemin bir başlangıcı ve onun bir parçası olabilirdi: Öte yandan bunlar, «Sırf Trade-Unioncu» (Sendikal mücadeleye ve sosyalist olmayan bir işçi sınıfı hareketine de biz götürebilirdi. (kendiliğinden gelmeliğe tapınma tutumu bu olumsuz sonucu kaçırmaz hale getirir.) Sosyalizm, sadece, işgücünün daha uygun şartlarla satılması için mücadelesinin değil, aynı zamanda mülksüzlerin kendilerini satmaya zorlayan sosyal düzenin değişmesi için de işçi sınıfı mücadelesini yürütür.» (3)

İhtilâl mücadelesinin, ekonomik değil siyasal bir mücadele olması gerektiğini kesin olarak belirtir. Daha sonra Mao, bunu «bütün çalışmaların aslı siyasal çalışmadır» diye tesbit edecektir. Bu hususta Lenin, iktisadi mücadeleye, siyasal bir vasıf kazandırma terimine bile karşındır. Nitekim

İHTİLALCI MÜCADELENİN ÖZÜ,

İHTİLALCI SİYASETTİR.

Martinov «İktisadi mücadelenin kendisine siyasal bir nitelik kazandırmak»tan söz ederken, Sosyal - Demokrasiye yüklediği görevin somut ve gerçek anlamı ne olabilir? İktisadi mücadele işçilerin, işgüçlerini daha elverişli şartlarla satmak için, patrona karşı kolektif mücadelesidir.

«İktisadi mücadelenin kendisine siyasal bir nitelik kazandırmak» her meslek kolunda çalışma şartlarını düzeltme yolunda aynı iktisadi isteklerin (Martinov'un bir sayfasında ifade ettiği gibi) s: 43 «kanunî ve idarî tedbirlerle» sonuçlanması yolunu arama anlamını taşır. İşçi sendikalarının yapmakta oldukları ve her zaman yapmış oldukları da bundan başka bir şey değildir.

Demek ki, görkemli, «İktisadi mücadelenin kendisine bir siyasal nitelik kazandırmak» ibaresi, «korkunç derecede» derin ve devrimci görüşü altında, sosyalist politikayı, Trade-Unioncu politika derekesine düşürme geleneksel eğilimini gizlemektedir!

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Ne yapmalı. Lenin 8: 41.

(2) Ne yapmalı. Lenin. 8: 66.

(3) Ne yapmalı. Lenin 8: 72-73.

(*) Martinov, Rus Komünist partisi Menshevik hizbinin liderlerindendir.

millî kültür lügatçesi

MÜBAREK GECELERİN İHYASI

Bayram gecelerini, Berâet gecesini, Ramazan son on gecesini ve diğer mübarek geceleri ihyâ edip değerlendirmek; bütün gece boyunca veya gecenin ekseri kısmında yapılan her çeşit ibadetle olur.

Dürrü'l-Muhtar, «İmdâd» kitabından naklen; «Mübarek geceleri ihyâ: münferiden nafîle namaz kılmak, Kur'an okumak, Hadis okumak ve bunları dinlemek, tesbih ve senâda bulunmak ve Nebî (S.A.S)'e salâvatı şerife getirmekle olur.» demektir (1)

İbnü Abbas (R.A.); «Yatsı namazını cemaat kılmak, sabah namazını da cemaatle kılmaya azmetmek geceyi ihyâ olur.» demiştir.

Sahihü Müslim'de Hz Osman (R.A.) rivayet göre, Resûlullah (S.A.S) buyurdular ki; «Yatsıyı cemaatle kılan kimse gecenin yarısını namazla geçirmiş gibi olur. Sabahı da cemaatle kılarsa gecenin tamamını ibadetle geçirmiş gibi olur.» (2)

CEMAATLE NAFİLE NAMAZI KILMANIN HÜKMÜ

«İmdâd» kitabının yukarıdaki beyânını aldık tan sonra, «Reddû'l-Muhtar» şunları zikretmektedir:

«Kitabın, nafîle namazını münferiden kılmak, sözünde cemaatle kılınmasının kerahet olduğuna işaret vardır. Mescitlerde mübarek geceleri ihyâ için toplanmak kerahettir. Bunun kerahetini «Hâvil-Kudsî» kitabı da tasrih eder. Bu vakitlerde Teravih namazından başka nafîle namaz cemaatle kılınmaz. «Bahrü'r-Râik» de belirtildiğine göre: Receb'in ilk Cuma gecesi, yani Regaip gecesi nafîle namaz için haberleşip toplanmak bid'attir. Namazı nafîlelikten çıkarıp vacip şeklini alarak geceyi ihyâ için cemaatle kılınmak ve vacib olan bu namazı cemaatle kılmak için hiyleye başvurmak da bâtıldır.» (3)

«Fetevâyı Hindîye» de; «Birbirini çağırarak, nafîleleri cemaatle kılmak mekruhtur.» diye geçer. (4)

«Fetevâyı Bezzâziye» de ise, «Birbirini davet ederek, cemaatle nafîle namazı kılmak kerahettir» denilmektedir (5)

«Fethü'l-Kadir» in bu husustaki hükmü de aynıdır: «Ramazandan başka, yani Teravih ve Vitr'den gayri nafîleleri kılarak cemaat olmak mekruhtur.» (6)

«Eshab ven - Nezáir» de ise şöyle denilmektedir: «Regâip, Berâet, Kadir gecelerinin namazlarında imama uyup cemaat olmak kerahettir. Ancak bir kimse, şu kadar namazı su imamlarla cemaatle kılmayı nezretti. derse mekruh olmaz.» (7).

Bu kitabın hâsiyesi «Hamevi» muteber kitaplarından da naklederek şöyle der: «Bu gecelerde kılınan namaz için cemaat olmak kerahettir. Zira bunlar nafîle namazlardır. Nafîle namazları, haberleşerek bir araya gelip de cemaat halinde kılmak ise mekruhtur. Hele Regâip namazı Hicretten 480 sene sonra ortaya çıkmıştır. Alimler red ve inkâr bâbında bir çok kitaplar yaz-

mışlardır. Bu namazların insanların çoğu tarafından kılınmış olması, şehirlerde bile işlenmesi seni aldatmasın. Nezredilerek kılınması ve böyle bir şey insanın kendisini zorlaması da doğru olmaz.» (8)

«Halebi» de; «Regâip, Berâet, Kadir namazlarının hepsini cemaatle kılmak kerahettir. Bu geceler hakkında vârid olan hâdisler uydurmadır.» diye geçer. (9)

«Tarikatü Muhammedîye» şerhi «Berika» da ise şunlar yazılıdır: «Nafîle namazında cemaat kerahettir. Regâip, Berâet, Kadir ve Tesbih namazları da cemaatle mekruhtur ve bid'attir.» (10)

«Dürer» de ise şöyle geçer: «Teravih'ten gayri nafîleler cemaatle kılınmaz. Şemsü'l-Elmeti'l-Kerderî'den nakledildiğine göre; davetleşerek cemaatle nafîle kılmak mekruhtur. Fakat davetleşmeden, nafîle kılana bir veya iki kişi uysa kerahet olmaz. İktidâ eden üç kişi olursa kerahet olup olmamasında ihtilâf vardır. Eğer dört kişi iktidâ ederse ittifaqla mekruhtur.» (11)

Yine «Fetevâyı Bezzâziye» şunları kaydeder: «Regâip, Berâet ve Kadir gecelerinde, nezredilmiş olan hariç, cemaatle namaz kılmak kerahettir. Ancak şu kadar namazı, şu imamın ardında cemaat olarak kılacağım, diye nezreden cemaatle kılabilir. Çünkü nezretmiş olduğu şeyden ancak cemaatle kurtulabilir. Fakat, bir kimsenin Sahabe, Tabiun ve Tebeü'l-Tabi'in zamanlarında mevcut olmayan bir şey için kendini zorlaması, üzerine borç olmayan şey ile kendisini mükellef tutması doğru olmaz. Zira, o kimse, mekruh olan bir şeyi yapmak için kendisini mükellef tutuyor demektir ki, o mekruh olan şey de, haberleşerek cemaatle nafîle namazı kılmaktır.» (12)

MÜBAREK GECELERDE KAZA MI, YOKSA NAFİLE Mİ KILMALIDIR?

Bu hususta, halk arasında çeşitli konuşmalar ve değişik görüşler vardır. Bazı ilimhallerdeki hükümler ise, mü'minlerin bu hususta zihinlerini karıştırmış, hatta yer yer tartışmalara sebep olmuştur. Bu konuda birbirine zıt olan iki görüş vardır. amma ikisi de gerçeğe uygun değildir:

Birinci Görüş: Bu görüşte olanlar: «Kaza borcu olan bir insan sünnet, nafîle hattâ Teravih bile kılamaz. Önce Allaha olan borcunu ödemiş sonra nafîle ve sünnetlerle meşgul olmalıdır» derler. Bu görüş yanlıştır. Fıkıhın ruhuna uygun değildir. Zira «kaza borcu olanın, sünneti ve nafîlesi olmaz» diye bir hüküm yoktur. Bu sebeple biz, Fukahânın bu husustaki görüşlerine bakalım:

1. Kazâ namazları ile meşgûl olmak, nafîlelerle meşgûl olmaktan daha evlâ ve mühimdir. Ancak malûm olan sünnetler; yani kuşluk namazı, tesbih namazı ve hadislerde zikredilen namazlar bu hükmün dışındadır. (13)

2. Kazâ namazlarını hemen kılmak vaciptir. Fakat aile efradının zarurî rizkı için yahut kendinin ve çocuklarının zarurî menfaati veya onlara gelecek zarara mani olmak için geciktirilebilir. ra gelecek zarara mani olmak için geciktirilebilir. mak daha evlâ ve mühimdir. Ancak, meşhur olan sünnetler, kuşluk namazı ve hakkında haber rivayet edilen namazlar bundan müstesnâdır. Yani kaza içi bunlar terkedilemez. (14)

Bu hale göre; kaza namazlarının, nafîle namazlarından önce kılınması gerekiyor. Fakat beş vaktin sünnetleri ve haklarında hadis vârid olan kuşluk, tesbih ve teravih namazı gibi nafîleler, kaza namazı kılacağım diye terkedilmiyor.

İkinci Görüş: Bu grup ise, «Mübarek geceleri nafîle namazlarla ihyâ etmelidir. Kazalar nasıl olsa geri kalmıştır. İnsan Allaha nafîle namazlarla yakasın» diyerek o gecelere mahsus nafîle namazlarla meşgul olunmasını isterler. Sırf böyle düşünmekte doğru olmaz.

Aslında «Bu gecelerde nafîle kılınmaz» diye bir hüküm olmadığı gibi, «kazası olan bir kimsenin bu gecelerde kılacağı nafîle namazlarının sevabı olmaz» diye bir hüküm de yoktur. Elbette ki, nafîlenin sevabı çoktur. Fakat borcu olan kimsenin kaza namazı ile meşgul olması daha faziletlidir. Sevabı daha çoktur. Maksat, bu geceleri ihyâ için, Allaha yakınlık ve sıtası olan namaz ibadetiyle meşgul olmaktır. Allahın huzurunda durmak, onun kelâmını okumak, rûkûa vararak ona tevâzu ve huşû göstermek, onun ismini tesbih etmek, secedeye kadar varıp en son tevazuu göstererek onun şânına lâyık tekbirler getirmek, oturup Allaha en güzel tahiyye ve senâda bulunduktan sonra Peygamberimize selâti selâm getirmek ve bütün salih mü'minlere dua etmek bizim için mi'raç olur, mânen yükselişimiz olur, bize Allahın rızasını kazandırır.

Bütün bu faziletler nafîle namazlarda olduğu gibi, kazaya kalan farz namazlarda da vardır. Kaza namazında fazla olarak çok mühim bir şey daha vardır ki, o da şudur: İnsan Allaha karşı namaz borçlu olduğu müddetçe günahkârdır ve suçludur. Kazaları kılmaya gücü yettiği halde, kılma dan tevbe ile uğraşsa tevbesi kabul olmaz. O halde hem geceyi ihyâ etmek ve hem de Allaha karşı olan borcumuzun azalıp bittmesiyle zimmetimizi borçtan ve suçtan arıtmak elbette ki, daha hayırlı ve daha faydalı olacaktır.

Bu meselede son olarak İmam Rabbânî'nin şu beyânını alıyoruz: (15)

Su zamanda cahil ve bilgili bir çok insanlar nafîle namazlarına ihtimam gösteriyorlar. Fakat farzlara, farzlardaki sünnet ve müstehaplara bu kadar riayet ve ihtimam etmiyorlar. Farzları küçük, nafîleleri büyük görüyorlar. Farzları müstehab vakitlerinde ve cemaatle kılmıyorlar da, nafîleleri tam bir cemaatle kılmaya gayret ediyorlar. Bilhassa Berâet, Regâip ve Mi'raç gibi gecelerde cemaatle kılmaya çok çalışıyorlar ve bu yaptıklarını güzel zannediyorlar. Bilmiyorlar ki bu hareket, Şeytanın bu işi ziynetli göstermesindendir.. O Şeytan ki, kötülükleri iyi gösterir.

Seyhülislâm Mevlâna İsmâdüddinü'l-Hirevî, «Vikâye» şerhinde der ki; «Nafîleleri cemaatle kılmak, farzları cemaatle kılmayı terketmek şeytanın vesvesesidir. Lâyık olan bilmeli ki, cemaatle nafîle namazı kılmak bid'attir. mezmumdur ve mekruhtur.»

Bu gecelerde nafîle namazlarını cemaatle kılmak, Fukahânın ittifağı ile mekruhtur. Çirkin olan şeyleri güzel görmek ise çok daha çirkindir. Zira, haramı mübah kabul etmek küfürdür. Keraheti güzel zannetmek ise, bundan bir mertebe aşağı bir günahdır. Bilmeli ki, nafîleler gizlilik üzere konulmuştur. Zira riya karışabilir. Farzlar ise, âşikâr olmak üzere konulmuştur. Çünkü riya dan sâlimdirler.

- (1) Dürrü'l-Muhtar ve şerhi Reddû'l-Muhtar. S: 717.
- (2) Sahihu Müslim. C: 1, S: 454.
- (3) Reddû'l-Muhtar. C: 1, S: 717.
- (4) Fetevâyı Hindîye. C: 1, S: 83.
- (5) Fetevâyı Bezzâziye. C: 1, S: 29.
- (6) Fethü'l-Kadir. C: 1, S: 409.
- (7) Eshab ven-Nezáir S: 67.
- (8) Eshab Hâsiyesi Hamevi. C: 1, S: 219.
- (9) Halebi. S: 250 251.
- (10) Berika. C: 1, S: 114.
- (11) Dürer. C: 1, S: 150.
- (12) Fetevâyı Bezzâziye. C: 1, S: 54.
- (13) Fetevâyı Hindîye. C: 1, S: 125.
- (14) Halebi. S: 350.
- (15) Dürrü'l-Muhtar ve şerhi Reddû'l-Muhtar. C: 1, S: 768.
- (16) Mektûbât. C: 1, S: 328 288 inci mektup.

Millî Mücadele Kurşunlandıkça Güçlenecektir

(Başarafa 6. sayfada)

KOMÜNİSTLER CESEDİ NİÇİN KAÇIRDI?

Bütün bu hadiseler olup biter, okul kapanır ve milliyetçiler dışarı atılmak istenirken Hüseyin Aslantaş da yatmakta olduğu hastanede ölü yordu. Başında birkaç günden beri ölümü bekleyen Dev-Genç mensubu birkaç mezar soyguncusu, ölü istismarcısı cesedi kaçıyordu. Komünistler birkaç gün önce yaptıkları basın toplantısında cesedi savcıya vermeyeceklerini açıklamışlardı. Bu durum emniyet çevrelerince de biliniyordu. Buna rağmen, Aslantaş ölünce ceset kaçırıldı ve polis buna mani olamadı. Ve hangi sebeptendir bilinmez İstanbul valisi Vefa Poyraz cesedin kaçırılmadığını, otopsinin yapıldığını açıklıyordu. Halbuki cesedin kaçırılacağı önceden ilân edilmişti. Valinin gayreti nedendi? Bu da öğrenilmesi gereken bir meseledir. Polisler cesedi ancak kaçıktan sonra aramaya başladılar. Hastahanede otopsi yapılmamıştı. Ceset Hukuk Fakültesi Anfisine getirildi. Ve ceset üzerinde yapacaklarını yaptıktan sonra «Üniversite Patoloji Enstitüsünde otopsi yapılmak şartıyla» teslim edildi. Ve hakikaten otopsi istedikleri yerde yapıldı. Bu hadiseler niçin oluyordu? Şimdi herkesin kafasında şu meseleler dolaşmaktadır: Ceset üzerinde bazı değişiklikler yapmak için mi kaçırıldı? Otopsi hastahanede değil de niçin Fakültede yaptırıldı? Yoksa Fakültede mutemet bir adamları mı vardı? Bu sorular mesuller tarafından cevaplandırılması gereken sorulardır. Daha önceden kaçırılacağı ilân edildiği halde niçin tedbir alınmadı? Hastahane yetkilileri uyuyor mu idi? Kaçırma olayı bizi şöyle bir tefsire sürüklemektedir. Ve olavlar bunu doğrulamaktadır.

DOĞU TÜRKİSTAN

(Başarafa 10. sayfada)

tadır. Bu ünvanından istifade ederek M. Çin'in Türklere iyi davrandığını, onlara yardım ettiğini, Türkiye'deki muhacirlere de yardım edeceğini telkin etmek istemiştir. Bu temalarında müsbet neticeler almış olacak ki, şu günlerde Ankara'daki M. Çin sefirinin Türkistanlılara yakınlığı görülmektedir. Bu cümleden olarak, Niğde'nin Altay köyünde meskun 500 — 600 civarındaki Türkistanlılardan Enver Koçyiğit, Atayhan Bilgin ve Abdüllahad Güler'in bu iş için Ankara ile temasa geçtiği söylenmektedir. Yukarıdaki isimlerden Enver Koçyiğit ve Atayhan Bilgin'in geçen sene Formozaya gittikleri ve M. Çin'in millî günlerine iştirak ettirildikleri bildirilmiştir. Böylece Çiniler, «İşte bakın, Türkistanlılar bizden memnun ki, millî günlerimize katılıyorlar. Bizimle beraber oluyorlar.» diye propaganda imkânı hazırlamaktadırlar.

Milliyetçi Çin'e şunu hatırlatalım ki, Türkistanlılar Kızıl Çin esaretinden önceki mezalimî unutulmamıştır. 1760 yılından Kızıl Çin istilasına kadar geçen devrede 58 kurtuluş hareketi olmuş tur. Bunlar Türkistanlıların damarlarına kadar işlemiş unutulmaz istiklâl hareketleridir. Eğer Çin'in şeref ve haysiyeti olsaydı 1945 den sonra Türkistanı komünistlere terketmez, istiklâlini tanırdı. Yardımseverliğin en büyük ölçüsü budur. Yoksa ajan kiralamak yahut adam satın almak değil.

Doğu Türkistanlı muhacir kardeşlerimizi. Atalarımız, «Hitaylılar tili tatlı içi zehir dolu bir kavimdir» dememişler miydi? Bu atasözünü unutmayın Aranıza güller yüzle dolaşan Çinlinin mutlaka bir ihanet içinde olduğunu hatırlayın. Çımayın Doğu Türkistanın istiklâlini tanımadıkça karmayın. Doğu Türkistanın istiklâlini tanımadıkça açtık Sahifelerimizi size tahsis ettik. Bizi ümitcadan başka bir şey değildir Çin canavarının zulmünden kaçıp geldiğiniz Türkiye'de size bağrımızı sızlığe sevkemeyin. Aranıza sızacak ajanlara ve paralı satılıklara kanıp. Kızıl Çine karşı Milliyetçi Çin'in müdafaasını yapmayın. Onlara itibar etmeyin Bu yöne kayan varsa onları kurtarın. Yoksa Türkistan'ın Millî Mücadele tarihine kara leke sürülmüş olur. Buna da hiç birimizin hakkı yoktur. Unutmayın

dır: Ceset beyinde meydana gelen yarayı tahrif etmek için kaçırılmıştır. Çünkü Aslantaş'ın komünistler tarafından vurulduğu ortaya çıkacaktı. Hüseyin Aslantaş vurulduğu zaman yanı başında boş kovanlar bulunmuştu. Bu, Hüseyinin yanında veya arkasındaki odada bazı komünistlerin bulunduğunu ve bunların tabanca kullanarak Hüseyini vurduklarını ispat eder. Mes'ullerin meseleye dikkatlice yönelmeleri ve hadiseleri örtbas etme zihniyetinden kurtulmaları gerekmektedir.

YUSUF'UN BABASI OĞLUNUN KAATİLLERİNİ İSTEDİ

Şimdilik yetkili makamlara bir baba müracaat etmiştir. Fakat ileride verilecek kararlar bu sayıyı çok yükseltebilir. Yusuf Olgun'un babası Kerim Olgun İstanbul Valiliğine, Cumhuriyet Savcılığına ve Emniyet Müdürlüğüne verdiği dilekçe şöyle diyor,

«Oğlum Yusuf'un başına gelen bu kaçınılmaz hadisedir. Evlâdımı üniversiteye tahsil yapısın, vatana, millete, hizmet etsin diye gönderdim. Fakat Üniversitede defalarca dövüldü, dersten çıkarıldı. Ve bu ikinci defadır ölüm döşeginden döndü. Keşke oğlumu Üniversiteye göndermeseydim de çoban yapsaydım. Bu memlekette kanun, hükümet, polis yok mu? Biz hakkımızı kimden arayacağız? Yoksa Müslüman olmak suç mu? Ben oğlumun kaatillerinin yakalanmasını istiyorum. Bunların cezasını verecek makam nerededir? Yoksa bizim başka devlete m' müracaat etmemiz lâzım? Biz bu milletin evlâdı değil miyiz?

Eğer kanunlar, yetkililer komünist denilen eli silâhlı canileri cezalandırmayacaklarsa bu yaştan sonra biz silâhlı olup, Yunan'ı denize döktüğümüz, Moskof'u kovduğumuz gibi bunları da gebertelim mi? Bunu mu istiyorsunuz?»

Evet sayın İçişleri Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve diğer yetkililer, Yüksek Öğretmen Okulu hakkında vereceğiniz karar tarihi bir ka-

KÜLTÜR SARAYI

(Başarafa 9. sayfada)

ne ait ulaşım araçları ve «KİŞİLER» düzenli olarak sabote edilmelidir. (A.G.E. Shf. 128)

Yukarıdaki ifadeler Kültür Sarayı yangınına açıkça ortaya koyuyor olmalı.

NE YAPILMALIDIR ?

Hakikat bu kadar belirli iken bize ne yapmak düşer? Mesuller ne yapmalıdırlar? Bu ve buna benzer hadiselerde, umumiyetle yapılan tahkikat uyutulma yoluna gidilmektedir. Yahut ta yakalanan sanıklar, tabanca kullanmak suçundan bomba patlatmak suçundan, işgal, boykot veya grev yönünden takibata uğramaktadırlar. Bütün bu hadiselerin ideolojik mahiyetli gözden uzak tutulmakta, hadiseler arkasındaki siyasî hedefler dikkate alınmamaktadır.

Bunun neticesinde de verilen bir veya cezaları bir mana ifadesinde de verilen bir veya iki aylık hapis cezaları bir mana ifade etmemektedir. Halbuki yapılacak olan şey, komünist hareketleri bir bütün olarak farzetmek ve yeni hadiseleri eskilere bağlayarak değerlendirmektir. Buna göre komünist faaliyet içinde bulunan teşkilatlar ve bunlarla beraber çalışan fertler, bugüne kadar yaptıkları hareketleri de göz önünde bulundurularak muhakeme edilmelidirler. Bu tahkikat ve muhakemeyi, komünist nazariyesi ve pratiğinden, taktik ve stratejisinden anlamayan insanların yürütmesi de bir mana ifade etmez. Komünist hareketin tarihini, elan uyguladıkları metodları bilen insanlar bu işte netice alabilirler.

Kültür Sarayı yangınına gelince, geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi, oyunlara figüran olarak giren fertler iyice tahkik edilmelidir. Bunların herhangi bir komünist teşkilata bağlı olup olmadıkları, bugüne kadar ki komünist hareketler içinde bulunup bulunmadıkları araştırılmalıdır. Tahkikatın bu yönde geliştirilmesi ipuçları verebilecektir zannediyoruz. Ve uyanık durmalıdır Çünkü komünist ihtilâl, sabotaj hareketlerine muhtaçtır.

rar olacaktır. Tekrar ediyoruz komünistlerin istekleri ortadayken, yapılan hadiselerin, vurulan gençlerin katilleri bütün milletçe bilinirken, milliyetçi talebeler derslere alınmazken hâlâ milletin imânına bağlı öğretmenlerin yetiştirdiği yüksek öğretmen okullarını kapatmak millete düşmanlıktır. Komünizme hizmettir. Biz tarihi vazifemizi yapıyoruz ve ilgilileri bir daha uyarıyoruz. Ümit ederiz ki, vereceğiniz karar yerinde olur.

Hac'câ Mâni

(Başarafa 11. sayfada)

bu itirafı, Arabistan'daki koleradan ziya de, Dünya Yahudiliği tarafından soyulup soğana çevirilen maliyenin krizleri Hac-cın üzerindeki oyunları işaretlemektedir.

Hiç bir kimsenin milletimizin dini inançları üzerinde adice oyunlara giripmesi affedilemez. Bir gecede milyonları vurup Avrupa pazarlarına kaçan vurgunculara mani olunmalıdır. Yoksa hayatı boyunca sadece Hac farızası için alın teri ni paraya ceviren Anadolu'nun muzdarip evladının üç beş kuruşu «Ödeme dengesi» maskesi ile çarçur edilemez. Bu mesele mesuller namına «Millî İrade» nin tecessüsü bakımından büyük ehemmiyet arz etmektedir. Unutulmamalı...

VAZİFEYE DAVET

(Başarafa Sayfa 3 de)

Yoksa mesuller korkudan titrerken, horultu içinde uyurken, sağcıların gördüğü tehlike inkâr edilmekle hiç bir şey kazanılmaz. Sağcılar Türkiye'de ilk defa milletin ızdırabına tercüman olmuş, hayatını ve kaderini paylaşmış ve Türkiye'yi kurtuluş yoluna davet etmiş iken, gerçeği adicesine tahrif, ancak milletin düşmanlarına yararır. Şurası iyice bilinmelidir ki, sağcılar, sadece milletin inanç, tarih ve menfaatine bağlı oldukları için işkencelere reva görüldüler. şehitler verdiler. Adam olan, mesuliyetini hatırlar ve tehlikeyi gören ve önlemeye çalışana; yardımcı olur. Yardım etmiyorsa, hiç olmazsa gerçeği tahrif etmez.

İşte Çapa hadiseleri iki seneden beri. Çapa'daki milletin evlâtlarını kızıl boyunduruk altına almak isteyen ve hiç bir şekilde bu milletten olmayan, sinsî, hain, gaddar mütecaviz ve silâhlı azınlığın, saldırısına karşı, millet evlatlarının silâhsız vefakâr, imanlı, kararlı ve cesur mücadellerinin meydana getirdiği akislerdir. İşte gerçek budur! Ve Çapa hadiseleri bütün bir millete yönelen kızıl katliamın ilk provasıdır. Uyanmak ve davranmak zamanıdır.

Komünizmin bu hain saldırısını kökten yok edecek tedbirler almak, gerçekten millî olan bir iktidarın vazifesi olacaktır. Bu acil vazifeler şunlardır:

1. Devletin resmî bir doktrini olmalıdır. Sakat da olsa, bir sosyal doktrin mahiyetinde olan komünizm, ancak bir doktrin tarafından yıkılıp yok edilecektir. Bugünkü hiçbir mânâsı olmayan, fikirsiz düzen komünizmi yok etme haysiyetine sahip değildir. Zira bu sistem komünizmin anasıdır.

2. Komünizm, nazariye, pratik ve teşkilatlanması cezalandırılmalıdır.

3. TİP, TÖS, Dev-Genç, Vs. gibi kızıl yular derhal kapatılmalı. Azaları cezalandırılmalıdır.

4. Üniversitelerde millî kültür reformu yapılmalıdır.

Ancak ilân edelim ki, ne bugünkü iktidar, ne de mevcut gayri millî düzen bu reformları yapamaz.

Türkiye'yi kızıl istilâ bulutlarının kuşattığı şu günde yapılacak şey, komünist eşkiyaların silâhlı saldırılarını, yok etmek için hazırlanmaktadır.

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

- 17 -

2. Komünizm gayri millî, gayri islami ve gayri insanidir.

3. Komünizm, kuvvet yoluyla iktidara gelmek ve iktidarda kuvvetle kalmaktır.

4. Komünizm, sionizmin maskesi ve vasıtasıdır.

5. Komünist teşkilât, asıl itibariyle gizli bir teşkilâttır. Gayesi itibariyle kapalıdır. İşçi ve köylüyü propaganda ile uyuşturur ve kullanır.

6. Türkiye'de kuvvetli bir Rus ve komünist düşmanlığı vardır. Bütün halk anti-komünist, ve Anti-Rus'tur.

7. Mali yönden kuvvetlidir.

8. Siyasî terbivesi ve tecrübesi yüksektir.

9. Bevnelmilel Sionizmin müzaheretine sahiptir.

10. Disiplinli bir teşkilâttır.

11. Muvaffak olmuş bir cereyandır.

12. Haksız, işsizmarcı, emperyalist bir cereyandır. Mantıklı bir hayaldir. Ümit vermektedir. Cazib bir şekilde kendini takdim etmektedir. Kendi dışındaki sistemlerin cazibesini ilmi usullerle yıkmaktadır.

13. Komünizmin siyasî hakimiyetinin zirvesinde olmakla beraber, ilmen ve tarihen göçmektedir. Millî kuvvetlerin mücadelenin siyasî yönden de hakimiyetini yok edecektir.

TÜRKİYE'DE HRİSTİYANLAŞTIRMA FAALİYETLERİNİN TAHLİLİ UMUMİ MÜTALAA:

Hristiyanlık faaliyetleri, daha evvel bildirdiğimiz gibi, Papalık, Patrikhane ile birlikte, Amerika, İngiltere, Almanya ve İsviçre'deki merkezlerden idare edilmektedir. Amerika ve İngiltere Türkiye'de tam nüfuz kurmadan önce, Fransa'nın misyoner faaliyetleri Türkiye'de en müessir millet düşmanı faaliyeti. Türkiye'de katoliklik faaliyetleri, Fransa; protestanlık faaliyetleri ise Amerika namına yapılmaktadır.

Misyoner faaliyetleri, başlangıcından zamanımıza kadar istihaleler geçirmiştir. Başta sadece İncil'in vazına dayanan ve ilahiyat münakaşalarına münfer olan açık faaliyet, bu faaliyet tarzının müessir olmaması üzerine millet hayatına tesir eden teşekküllerle ele geçirme metoduna ehemmiyet vermeye dönüşü.

Misyoner teşkilâtlarının açıktan müslümanlar arasında yaptığı tahrikler netice vermemiş, millet hayatının değişik yollardan tahribine çalışılmıştır. Bunun için de, önce hristiyan milletlerin istiklâl arzularını kamalayarak, Bulgar, Yunan, Sırp, Ermeni milletçileri yetiştirmek, bu milletlerin kiliselerini uyandırmak suretiyle Osmanlı İmparatorluğunu ve milletin hayatını sabote etmek düşünülmüştür.

Diğer taraftan, münevverler üzerinde tesir icra ederek, Türklerin islâmdan ayrılmalarını temin edecek faaliyetlerde bulunarak, bir medeniyet ve kültür değişmesini zaruret haline getirmek. Millî, müessese ve teşkilâtların bu dönüşü temin edemiyecğini iddia ederek, hristiyan kontrolü teşkilâtlar kurmak.

Böylece, garp kültürünü, değerlerini benimseyen nesiller meydana getirmek; bunları milletlerin idaresine hakim kılmak. Robert Kollej ve emsali müesseseler ve buralardan mezun olanların, millet hayatında oynadıkları önemli rol, bu çalışma tarzının mahsulüdür.

Bugün için hristiyanlaştırma faaliyetle-

ri, Avrupa - Hristiyan medeniyetine ve kültürüne sevketmekten başka bir durum arz etmemektedir. Bir medeniyet değişikliği zarureti telkin edilmiş ve ekseri münevverlerce kabul edilmiş durumdadır. Bir medeniyet değişikliği yani islami Türk medeniyetinin reddi ve terki, hristiyan, mason, komünist teşkilâtların müşterek hedefleridir.

Su halde hristiyanlaştırma faaliyetlerini hülâsa edecek olursak:

1. İncil'in, tefsirlerinin ve edebiyatının satılması, dağıtılması.

2. Kiliselerin teşkili, canlandırılması. (Bilhassa Ermeni, Rum, Süryani v.s. cemaatinin teşkilâtlandırılması Amerikan misyonerlerince yapılır)

3. Kültür, hayır ve yardım cemiyetleri ve çalışmalarını şeklinde çalışmalar:

a — Okullar, yabancı okullar, dershaneler.

b — Hastahaneler,

c — Diğer sağlık ve yardım teşkilâtları,

4. Avrupa kültürüne sokma çalışmaları.

5. Avrupai hristiyan kültürle yetişen ferdleri, devlet hayatını kontrol merkezlerine geçirme. (Siyasî çalışmalar)

6. Casusluk.

Türkiye'de en tesirli yol, bu endirekt çalışma yolu olmaktadır. Osmanlı İmparatorluğunun hristiyan ahalisini, millî istiklâl arzusuyla ayırdıktan sonra, en müessir yol olan kültür değişmesini temin edecek çalışmalara yöneldiler.

Bunu temin edecek direk teşkilâtlar, okullar kurduktan başka millî maarifi, garb kültürünü aktarabilecek birer müessese olarak kullanmayı plânladılar. Böylece yerli müesseselerde, hristiyan emperyalizminin âleti haline getirildiler.

Yayın ve basım, bütün bunlardan başka olarak, Türk siyasî hayatını, islâm kökünden uzaklaştıran reformlar, hristiyan kültür emperyalizminin yerleşmesine vasile oldu.

Yabancı dil bilme mecburiyeti, her geçen gün artan aşağılık duygusu ve Avrupa hayranlığı millî kültürü yakıp, yerine hristiyan menseli kültürü yerleştirmektedir.

Türkiye'de ve İslâm âleminde bu kültür değiştirme faaliyetlerini en faal bir tarzda destekleyenler arasında yahudilerin bulunması calibi dikkattir.

Hristiyan Teşkilâtlarının Türkiye'deki Tesirleri:

1. Teşkilâtî güçler.

Hükümet, Parlamento, devlet mekanizmasında, hristiyan tesirlerinin ne olduğuna bilmiyoruz. (Yani şahıs olarak). Ancak büyük ekseriyet Avrupai hristiyan medeniyetine bağlı ferdlerdir. Robert Kollej ve emsali hristiyan kültür yuvalarından yetişenlerin devlet kontrolünde tesirlerinin ne ölçüde olduğu hakkında kısmî malûmatımız vardır.

Amerikan büyükelçisinin beyanatı bu noktada biraz aydınlatıcıdır. Buna göre, Türkiye'de Robert Kollej mezunları oldukça tesirli bir yer elde etmişlerdir.

1900 senelerinde tahminen 60.000 talebe, 6000 misyoner mektebi bulunmakta imiş.

Amerikan Boord, Anadolu, Suriye ve Rumeli'de 7 üniversite, 43 Yüksek okul, 417 mektep, ve 5 ruhban müessesesi açıyor.

Hon. S. S. Cov'un beyanına göre, 394 şehir, kasaba, ve köyle meşgul olunmuş, Türk tebaası 1049 yardımcı bulunmuş, 35 yüksek okul ve kollej kurulmuş, bu okullara 25171 kişi devam etmiş bulunuyor.

Bugün bu rakamların çok artmış olması şüphesizdir.

Ve hristiyan terbiye ve kültürü ile yetişen pek çok kimsenin, millî hayatın en mahrem ve hassas noktalarında bulunması mümkün olmuştur. (Bu tesirlerin tam manasıyla bilinmesi gerekirken, yabancı kültürle beyinleri yıkanmış ferdlerin, devlet hayatındaki tesirlerini öğrenmek zaruret halini almış bulunmaktadır.)

Direkt yabancı hakimiyetindeki okullardan yetişip de, yaşı azami 60 ve asgari 20 - 25 olan mezunların en az sayısı asgari 4000'dir.

Su hale göre Türk hayatının en mahrem noktaları, en azından 4000 kişi tarafından hristiyan Avrupa kültürü ile dolu ve Amerikaya hayranlıkla bağlı ferdlerin kontrolüne geçmiştir.

Diğer yabancı kültür menbalarından yetişen şahıslarında, millet düşmanları ile alakalarını tesbit etmek, millet ve devlet hayatı üzerindeki tesirlerini ve faaliyetlerini öğrenmek mecburiyetindeyiz.

Yabancı eğitim müesseselerinin yetiştirdiği ferdleri bilmek bir mecburiyet ol-
duktan başka, Avrupaya veya Amerikaya gidip tahsilini orada tamamlamış ferdler üzerinde de iyice durmak gerekir.

Tahsil edilen memleketin, kültür, medeniyet ve teknik terakkisi millî ideal, şuur ve kültürden mahrum ferdlere azami derecede MENFİ TESİR ICRA ETMEYE MÜSAİDDİR.

Amerikan barış gönüllülerinin Türkiye'deki sayısı, asgari 12.000 dir. Bunların işi, en zeki, ve çalışkan talebeleri tesbit edip, seçmek veya Robert Kollege veya Amerikan tahsil müesseselerinden birine tevdi etmektir. Ayrıca, Amerikan tarihi, kültürü ve medeniyetini propaganda etmektedirler. Böylece, Türk maarifinin en kabiliyetli elemanları hristiyan medeniyetinin adamı haline getirilmek istenmektedir.

Eğitim sisteminin Amerikanlaştırılması büyük ölçüde başarılmış bulunuyor. Bunlara son bir örnek, Fen Liseleridir. Fen Liselerinde tathik edilen sistem, Amerikan - hristiyan sistemidir.

Bu liseler, Türk çocuklarını en zekilerini, Amerikan hayatının bekçileri ve hayranları haline getirmeye çalışıyor.

Eğitim müesseselerimizin başına, Amerika'da tahsil görmüş mutemed adamlar getirilmektedir. O.T.Ü. Hacettepe TIP Fakültesi gibi.

Robert Kollej ve emsali eğitim yuvalarının mahsulüleri, Türk siyasî hayatına da hakim bulunmaktadır.

Ancak bu tahlilleri yaparken misyoner faaliyetlerinin bağlı bulunduğu milletin hakimiyetini temine yarayan müesseseler olduğunu unutmamalıdır.

2. Misyoner faaliyetlerinin halk üzerindeki tesiri:

Bu sahada misyonerler azınlıkları teşkilâtlandırmak (kiliseler vasıtasıyla) ve müslüman halka İncil vaz etmek istemektedirler.

(Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLİ Mücadele

ideolojiler kavgasından akıslar

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti ve Derneğinin Çapa Olaylarının İçyüzünü Açıklayan Bildirisidir

Aziz millet,

Büyük Türk Milleti,

Bugün, vatan tehlikeydedir! Bugün, istikbalin söndürülmek üzere-
dir! Bugün, devletin yıkılışı gürültüleri işitilmektedir! Bugün, şeref,
namus ve hürriyetin yıkılması için bomba atılmaktadır! Bugün, mü-
barek dininin mahvediliş provası yapılmaktadır.

Milletimizin şerefle yaşamak veya zilletle sürünmeyi seçeceği gün-
lerin arefesindeyiz. Bugün, mason idarecileri, dönme, yahudi, rum ka-
rakersacıları, ermeni piçleri, kızıl kürteçüğü zebunları aynı bayrak
altında toplanmışlar ve sen'in namus, şeref, mukaddesat, vatan ve dev-
letini yok etmek için iğrenç saldırılarına yeniden başlamışlardır. Ba-
ğımsızlık, sosyalizm, ilerici maskeleri arkasında ihanetlerine devam
etmektedirler. Mason ve köksüz idarecilerin tesviğiyle, Türkiye'yi ilik-
lerine kadar sömüren vahudi tefecilerinin parası ve Moskof talimatıyla,
bu ihanetler her gün derinleşmektedir. İşte Çapa Yüksek Okulun-
daki kızıl saldırı da bunun isaretidir.

Bütün fakültelerde komünist ve mason profesörlerin alçakça yar-
dımları ve nolise, adliveve sızan mason kodamanlarının desteğiyle bir
guruh eli silâhlı eskiva talebe ekseriyetini gangster metodlarıyla ezdi,
okulları teretir kanına cevirdi. Yahudi, komünist ve kozmonolit ba-
sın, kızıl eskivaların fakültelerdeki saldırılarına talebe hareketi, cina-
yetlerine evlem, iskencelerine Halk Mahkemesi dedi. Milleti aldatma-
ya kovuldu. Komünist saldırılarına aynı şekilde cevap veren olur, bir
komünist seherince her sefer radvosu, gazeteleri ve dergileri ile kök-
süz vahudi basını fervada başladı. Bir Müslüman şehid olur veya va-
ralanırsa, bu iğrenç cinayetleri, haklı ve tabii göstermek için yırtın-
dılar.

Avni ovunları Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'nda da tezoâhladı-
lar. Ancak her seferinde hak ettikleri cevabı aldılar. Tam 2 seneden-
beri en az 3 ayda bir kere olmak üzere silâhlı saldırılar ile okulu ele
geçirmeye çalıştılar. Rıcağ tabanca, molotof, kokteyl ve bombalarla
hücumlara geçtiler. 30'a yakın arkadaşımızı yaraladılar. Ancak arka-
daşlarımızın üstün cesareti, imanı ve büyük fedakârlığı karşısında, her
defasında itler ohi okulu terkederken def olun oğullar. Her seferinde
yalvarmalarını üzerine okula yeniden alındılar. Çapa Y Öğretmen Oku-
lunda oğulların en son saldırı ise, bir kaç gün önce oldu. Bayramdan
henüz dönmüş olan Yusuf Olgun'u haince pusuya düşürdüler. Ve ken-
di kızıl voldaşlarından birinin de sehermesine yol açtılar.

Küba'da Kastro gibi, Çin'de Mao gibi öldürdüklerinin cesedini is-
tismar ettiler. Hem adam öldürdüler, hem ölümüne sebep oldular ve
sonunda milliyetçileri suçladılar. Çapa hâdiselerinde Yusuf'u ve Hü-
sevin Aslantas adlı solcu, adları helij kızıl militanların vurduğu gün
gibi âsîkâr olmasına rağmen alıstıkları lâfları geveleyecekler. Ve is-
tismarın en lönenci olan ceset istismarına vöneleceklerdir.

Bu maksatla komünistler, ceset üzerindeki işledikleri cinavetin
izlerini silmek üzere cesedi kacırmışlardır. İşte bu sebepten, kızıl mi-
litanların elinde saatlerce kalan ve komünistlerin baskıları altında
yapılan otomsi neticelerinin, kanunî olamıyacağı ilân ediyoruz.

Sunu kesin olarak belirtelim ki, milletin okullarda, fabrikalarda,
tarialarda cıvıldağan millî uyanış hareketini ne tertipler, ne pusular,
ne de kursunlar durduramayacaktır.

Milvonlarca şehid mübarek kanının suladığı vatan; binlerce yeni
şehid vermek bahasına da olsa korunacaktır.

Aziz milletimiz, her an harekete hazırlan.

Yeni bildirilerimizi bekle. Silâhlı komünist saldırılarına karşı teş-
kilâtlan.

Yaşasın millî mücadelemiz,

Kahrolsun kızıl caniler!

KOMÜNİSTLER ÖDTÜ'de MESCİDE SALDIRDI

Rusya'nın Türkiye'de beşin-
ci kol faaliyetlerini yürüt-
mekte olan komünistler 8 A-
ralık günü «gericilere ölüm»
sloganıyla harekete geçmiş ve
O D T Ü de 2 mescid odasını
basmıştır.

Birgün evvel sosyalist Fikir
Kulübünde mescidin basılması-
nı kararlaştıran komünist mi-
litanlar, öğleyin Matematik
Bölümü binasının altında mes-
cid olarak kullanılan bir oda-
da namaz kılmak olan talebe-
leri döğmüşlerdir. Başlarında
ermenî Deniz Gezmiş olduğu
halde mescidi basan komünist-
ler, namaz kılmakta olan tale-
beleri teker teker sorguya çe-
kere hakaret ve iskence et-
mişlerdir.

Aynı gün akşama doğru 2
yurt binasındaki büyük mes-
cide de saldıran din düşmanı
ermenî komitacıları ve komü-
nistler bu arada da aynı na-
mussuzlukları icra etmişlerdir.
Kur'anlar, Hadis kitapları yer-
lere atılarak parçalanmıştır.
Namaz kılan milliyetçi talebe-
lere «Allahınız gelsin de sizi
kurtarsın bakalım.» diyerek
demir çubuk ve sopalarla sal-
dırya geçmişlerdir. Mescid'de-
ki halıları bıçakla parçalayan
zaniye çocukları mihrap ve min-
bere tekmeler savurmuşlar ve
tükürerek hakaret etmişlerdir.

Bu son derece manidar olay

komünistlerin ne ilk ne de son
hainlikleridir. Türkistan'da
Müslüman Türklere yapılan zu-
lüm ve iskence hatırlanırsa,
Türkiye'deki komünist köpek-
lerin de hangi yolda oldukları
kolayca görülür. Unutulmama-
lıdır ki sadece Batı Türkistan'
da 24.000 camı buldozerlerle
yıkılmış, ya da tuvalet olarak
kullanılmıştır. Ayrıca camiye
gltmekte olan Hatice Koşgan
adlı bir müslüman kadına sal-
dırılarak yamyamları bile tik-
sindiren iskencelerle, namusu
payimâl edilmiş, taşlarla par-
çalanarak şehid edilmiştir.

Türkistanlı kardeşlerimize
yapılan iskence ve zulüm, O D
T Ü de yapılan tecavüz ve da-
ha bunun gibi binlerce ihânet
cevapsız kalmayacaktır. Millet
bu köpek sürülerini burunla-
rından zincirleyerek efendile-
rine teslim edecektir.

O D T Ü de girişilen bu na-
mussuzluk, her Allah'ın günü
Türkiye'de vicdan ve din hür-
riyetinden, ibadet serbestisin-
den bahsederek milleti istismar
eden politika cambazlarına, de-
ve kuşundan daha sorumsuz
ve iz'ansız mesullerin dikkat
nazarlarına arz olunur.

Ya milletin din ve vicdan
hürriyetini ve ibadet serbesti-
sini garanti eder. Komünistleri
tepelersiniz, ya da defolur gi-
dersiniz!...

Militan Savcı Memuriyetini Suistimal Ediyor

Mecmuamızın solcu faaliyet-
lerini tesbit edebildiği nisbet-
te açıklayabildiği Savcı Doğan
Öz'ün tevsik edilebilen suçları
tek tek muhakeme önüne geti-
rilmektedir. Kanunî savcılık
yetkilerini adalet ve devlete
hizmet için değil, kendi sapık
ve batıl ideolojisi uğruna kullan-
maya çalışan Doğan Öz'ün ipil-
gi artık iyice pazara çıkmıştır.

Bir konuşması sebebiyle ko-
münizm propagandası yapmak-
tan sanık olarak takibata uğ-
rayan; Taşucunda molotof kok-
teyli patlatırken yaralanan ve
ova köylülerince Yüksek Sav-
cılar Kuruluna şikayet edilen,
Mücadele Birliği aleyhtarı mi-
litan savcı tekrar bir takibata
maruz kalmıştır.

Konya'da vuku bulan bir ko-
münizm propagandası suçunu,
hadisede 141 ve 142 maddeler
unsurları mevcut bulunmasına
rağmen takipsizlik kararı ve-
rerek örtbas eden savcı, şim-
di, memuriyetini böylece suis-
timal etmesinin hesabını ver-
mektedir.

Geçenlerde tayin olunduğu
İnebolu'ya, orada zihniyetine
uygun bir muhit bulamıyaca-
ğı için gimeyen Doğan Öz: O
D T Ü Amme İdaresi Ensti-
tüsü'ne talebe olmak bahane-
siyle Ankara'da kalmanın yol-
larını aramaktadır. Öğretmen-
likten istifa eden Fakir Bay-

kurt'un da görev aldığı Orta
Doğu Teknik Üniversitesi böy-
lece meşhur militanları bir a-
raya toplamış olacaktır. Am-
ma millet vatanın bağrına yu-
va yapmaya çalışan bu karan-
lık fikirli baykusların yuvala-
rını başlarına yıkacaktır.

M. Birliği Düşmanlarının Sevinci Kursağında Kaldı

Mücadele Birliği'nin kapa-
tılmasına ve Mücadele Bir-
liği Genel Başkanı Necmed-
din Erişen ile genel muhasip
Mevlit Baltacı'nın altı ay
hapis ve 500'er lira ağır para
cezasıyla mahkûmiyetlerine
dair Konya Toplu Basın As-
liye Ceza mahkemesinin hük-
mü Yargıtay 4. Ceza Dairesi
tarafından bozulmuştur.

Konya Toplu Basın mahke-
mesinin, bu davadaki teşek-
kül tarzını kanuna aykırı bu-
lan yargıtay, hükmün sair
yönlerini incelemeye lüzum
görmeden bozma kararını ver-
miştir.